

LIETUVOS SPORTO UNIVERSITETAS
SPORTO EDUKOLOGIJOS FAKULTETAS
KŪNO KULTŪROS IR SPORTO STUDIJŲ PROGRAMA

ARTŪRAS VAIDOTAS

MOKINIŲ POŽIŪRIS Į KŪNO KULTŪROS PAMOKAS
MIESTE IR KAIME

BAKALAURO BAIGIAMASIS DARBAS

Vadovas: dr. E. Maciulevičienė

(parašas)

Baigiamąjį darbą rengė 1 studentas (-ai)

KAUNAS 2018

PATVIRTINIMAS APIE ATLIKTO DARBO SAVARANKIŠKUMĄ

Patvirtinu, kad įteikiamas baigiamasis darbas

(darbo pavadinimas)

1. Yra atliktas mano paties/pačios (jeigu darbą rengė keli studentai, įrašoma: Yra atliktas mūsų pačių);
2. Nebuvo naudotas kitame universitete Lietuvoje ir užsienyje;
3. Nenaudojau šaltinių, kurie nėra nurodyti darbe, ir pateikiu visą panaudotos literatūros sąrašą.

(data)

(autoriaus vardas ir pavardė)

(parašas)

PATVIRTINIMAS APIE ATSAKOMYBĘ UŽ KALBOS TAISYKLINGUMĄ ATLIKTAME DARBE

Patvirtinu lietuvių/anglų kalbos taisyklingumą atliktame darbe.

(data)

(autoriaus vardas ir pavardė)

(parašas)

Baigiamasis darbas yra įkeltas į eLABa talpyklą

(baigiamojo darbo gynimo komisijos sekretorės(-iaus) parašas)

BAIGIAMOJO DARBO VERTINIMAI IR GALUTINIS PAŽYMYS

Vadovas:

0,20 ×

=

(svertinis koef.)

(pažymys)

(galutinio pažymio dedamoji)

Vertintojas:

0,35 ×

=

Baigiamojo darbo gynimas:

0,30 ×

=

Mokymosi pasiekimo
aplankas:

0,15 ×

=

Galutinis pažymys:

(galutinio pažymio dedamųjų suma)

(data)

(baigiamojo darbo gynimo komisijos sekretorės(-iaus) v. ir pavardė)

(parašas)

Turinys

SANTRAUKA	4
SUMMARY	5
ĮVADAS	6
1. LITERATŪROS APŽVALGA.....	8
1.1 Kūno kultūra ir jos funkcijos	8
1.2 Mokinių požiūris į kūno kultūrą	12
1.3 Veiksniai įtakoję mokinių požiūrį į kūno kultūrą	14
2. TYRIMO METODIKA IR ORGANIZAVIMAS	16
3. REZULTATAI.....	17
3.1 Mokinių požiūris į kūno kultūros pamokas mieste lyties aspektu	17
3.2 Mokinių požiūris į kūno kultūros pamokas kaime lyties aspektu	24
3.3 Miesto ir kaimo mokinių požiūrio į kūno kultūros pamokas palyginimas.....	31
4. APTARIMAS.....	38
IŠVADOS.....	40
Pasiūlymai ir rekomendacijos	41
Literatūra	42
Priedai.....	45

SANTRAUKA

MOKINIŲ POŽIŪRIS Į KŪNO KULTŪROS PAMOKAS MIESTE IR KAIME

Darbo tikslas – atskleisti mokinių požiūrį į kūno kultūros pamokas.

Tyrimo metodai:

1. Anketinė apklausa.
2. Matematinė statistika.

Rezultatai:

Atlikus apklausą paaiškėjo, kad kūno kultūros pamokos patiko didžiajai daliai mokinių (87% mieste ir 86% kaime), 40% apklaustųjų mėgsta kūno kultūros pamokas dėl smagiai praleidžiamo laiko. Daugiau kaip 80% mokinių ir mieste, ir kaime per pamokas aktyviai mankštinais ir 4/5 mokinių galvojo, kad kūno kultūros pamokos yra reikalingos. Kaime po pamokų sporto būrelius lankančių mokinių buvo du kartus mažiau.

Išvados:

1. Mokinių požiūris į kūno kultūros pamokas mieste yra teigiamas. Berniukai buvo šiek tiek geriau nusiteikę kūno kultūros atžvilgiu nei mergaitės. Mokinių fizinis aktyvumas po pamokų buvo labai panašus žvelgiant lyties aspektu. Buvo šiek tiek daugiau merginų, kurios galvojo, kad kūno kultūros pamokos yra nereikalingos. Taip pat galima pažymėti, kad berniukams labiau nei mergaitėms trūksta teorinių žinių.

2. Mokinių požiūris į kūno kultūros pamokas kaime buvo teigiamas ir lyties aspektu skyrėsi neįymiai. Buvo pastebėta, kad berniukams labiau patinka kūno kultūros pamokos, nes jų metu smagiai praleidžia laiką, tuo tarpu, mergaitėms – pamokos labiau patinka dėl gerų mokytojų. Mergaitės kūno kultūros pamokose pasigenda žaidimų, o berniukams – tiesiog norėjęsi daugiau kūno kultūros pamokų. Visi berniukai ir didžioji dalis mergaičių nenorėtų, kad būtų panaikinta kūno kultūros pamoka.

3. Nustatyta, kad gyvenamoji vieta neturi didelės įtakos požiūriui į kūno kultūros pamokas. Kaime gyvenantiems mokiniams kūno kultūros pamokos patinka, nes per jas gerai praleidžia laiką, o miesto vaikai jas mėgsta, nes per jas gera nieko neveikti. Mokinių norinčių, kad būtų panaikintos kūno kultūros pamokos kaime buvo mažiau nei mieste. Miesto vaikų, kurie lanko sporto būrelius buvo du kartus daugiau nei jų bendraamžių kaime.

Raktiniai žodžiai: kūno kultūra, požiūris, mokiniai.

SUMMARY

ATTITUDE OF PUPILS TOWARD PHYSICAL EDUCATION LESSONS IN THE CITY AND IN THE COUNTRYSIDE

Objective of the work – to explore the attitude of pupils toward physical education lessons.

Research methods:

1. Survey questionnaire.
2. Mathematical statistics.

Results:

Most of pupils liked physical education lessons (87% in the city and 86% in the countryside), 40% of those surveyed enjoy physical education lessons because the time is enjoyably spent. More than 80% of pupils in the city as well as in the countryside exercise actively during lessons and 4/5 of pupils thought that physical education lessons are necessary. There were only half as many pupils attending organized after-school sport activities in the countryside as there were in the city.

Conclusions:

1. Pupils attitude toward physical education lessons in the city is positive. Boys were a little more positively disposed than girls toward physical education. The physical activity of pupils after lessons was very similar, in terms of gender. There were slightly more girls who thought that physical education lessons are unnecessary. It can also be noted that boys, more than girls, lack theoretical knowledge.

2. The attitude of pupils toward physical education lessons in the countryside was positive and in terms of gender differed only slightly. It was observed that boys, more than girls, like physical education lessons, because during such lessons the boys enjoyably spend their time, while girls like the lessons more because of good teachers. Girls see a lack of games in the physical education lessons, while boys simply lack the physical education lessons. All the boys and most of the girls would not like to see the physical education lessons eliminated.

3. It was determined that place of residence does not have a large effect on the attitude toward physical education lessons. Pupils living in the countryside like the physical education lessons because during the lessons they enjoyably spend their time, while the city children enjoy the lessons because during the lessons it is good not to do anything. Pupils wishing to eliminate the physical education lessons were fewer in the countryside than in the city. There were twice as many city children attending organized after-school sport activities as there were countryside children attending such activities

Keywords: physical education, attitude, pupils.

IVADAS

Kūno kultūra, tai svarbi asmens ir visuomenės dalis, smarkiai susijusi su kitomis kultūros dalimis, ypač sportu ir sveikatos stiprinimu (Stonkus, 2002). Kūno kultūra padeda siekti asmeninės fizinės, psichinės ir dvasinės darnos. Jos tikslas – stiprinti moksleivių sveikatą, lavinti fizines savybes, išmokinti pagrindinių judesių ir veiksmų, pripratinti mankštintis, supažindinti su sveikos gyvensenos privalumais. Aktyvus gyvenimas, tai mūsų garantas į gerą sveikatą šiandien, rytoj ir ateityje. Fizinio aktyvumo nauda yra pagrįsta daugelio mokslininkų tyrimuose (Hillman, Erickson & Hatfield, 2017; Springer et. al., 2012).

Kūno kultūros ir sporto populiarumas tarp įvairaus amžiaus žmonių rodo, kad kūno kultūra ir sportas apima daugelį visuomenės vertybių, nes kūno kultūra – bendrosios kultūros dalis, neatsiejama nuo visuomenės raidos (Vilkas, 2006). Dar autorius pastebi kad, kūno kultūros teorijos mokslas tiesiogiai susijęs su žmogaus fizine prigimtimi, ją nagrinėja, atskleidžia žmogaus raidos dėsningumus.

Dabartinėje šalies bendrojo lavinimo mokyklų kūno kultūros sistemoje į fizinį ugdymą žiūrima kaip į veiklą, kurios metu mokiniai plėtoja ne tik psichomotorinius gebėjimus, kaupia esmines žinias, bet ir ugdomi savitą požiūrį į mankštinimąsi kaip į vertybę (Blauzdys ir Vilkas, 2007).

Temos aktualumas. Šiandien vaikams trūksta aktyvios fizinės veiklos, pasivaikščiojimų, judrių ir linksmų žaidimų gamtoje. Moksliniai tyrimai rodo, kad mokinių protinis darbo krūvis yra pernelyg didelis, pamokų ruošos trukmė per ilgą, paaugliai neišsimiega, per mažai būna gryname ore, nepakankamai juda (Adaškevičienė, 2004). Nustatyta fizinio aktyvumo nauda vaikų, jaunimo širdies ir kraujagyslių sistemai, medžiagų apykaitai, griaučių raumenų pajėgumui ir psichikos sveikatai – fiziškai aktyvių moksleivių didesnis savigarbos, mažesnis nerimo ir streso lygis (Emeljenovas, Rutkauskaitė, Venskaitytė ir Poderys, 2010). Reiktų pabrėžti, kad didžiausią įtaką vaikų fiziniui aktyvumui daro tėvai ir mokykla (Hein, 2015; Volbekienė, Griciūtė ir Gaižauskienė, 2007).

Ugdymo įstaigose moksleivių fizinis aktyvumas palaipsniui mažėja, tai verčia imtis priemonių tam sustabdyti (Zaborskis, Raskilas, 2011). Vaikų ir jaunimo fizinio pasyvumo plitimą įtakoja gyvenamosios vietos fizinė aplinka (parkų, žaidimo aikštelių ir dviračių takų nebuvimas) bei fizinio aktyvumo infrastruktūra mokykloje (Eyre, Duncan, Birch & Cox, 2013). Atsižvelgiant į fizinės aplinkos skirtumus mieste ir kaime svarbu atskleisti, skirtingos gyvenamosios vietos moksleivių požiūrį į kūno kultūros pamokas. Požiūris į kūno kultūros pamokas – tai dar vienas svarbus veiksnys galintis įtakoti mokinių fizinį aktyvumą.

Mokinio požiūrį į kūno kultūrą formuoja kūno kultūros mokytojas, šeima, socialinė aplinka. Mokytojo ir mokinio uždavinys yra pasirinkti svarbiausias fizinio ugdymo idėjas ir jas įgyvendinti šiuolaikinėmis bendrojo ugdymo mokyklų sąlygomis. Kaip Hager ir Beighle (2006) savo tyrime pastebi, kad parama mokiniams iš bendraamžių, tėvų, šeimos, mokytojų ir kitų reikšmingų gyvenime

žmonių, ar netgi bendruomenių yra labai svarbi norint juos motyvuoti būti fiziškai aktyviems. Nuolat kintančioje visuomenėje žinios apie ugdytinių požiūrį į kūno kultūros pamokas gali padėti efektyviau spręsti fizinio ugdymo problemas mokykloje bei tinkamai organizuoti fizinį aktyvumą laisvalaikio (Ivaškienė, Levulienė ir Markevičius, 2017).

Tyrimo tikslas - atskleisti mokinių požiūrį į kūno kultūros pamokas.

Tyrimo uždaviniai:

1. Išanalizuoti 7-8 klasių mokinių požiūrį į kūno kultūros pamokas mieste lyties aspektu.
2. Išanalizuoti 7-8 klasių mokinių požiūrį į kūno kultūros pamokas kaime lyties aspektu.
3. Palyginti mokinių požiūrį į kūno kultūros pamokas mieste ir kaime.

1. LITERATŪROS APŽVALGA

1.1 Kūno kultūra ir jos funkcijos

Kūno kultūra yra sveikatos stiprinimo, valios, fizinės stiprybės ir kūno grožio ugdymo priemonė. Judri fizinė veikla stimuliuoja normalų fizinį ir psichinį vaiko vystymąsi, gerina fizinį parengtumą ir funkcinį organizmo pajėgumą, atveria galimybę pažinti sveiko, stipraus, išlavinto kūno privalumus, fizinį ir psichinį komfortą, sudaro prielaidas formuotis saviraiškai, savirealizacijai ir aktyvaus gyvenimo pozicijai. Judesiais vaikas pažįsta savo kūną, kūno judėjimo greitį, pratinasi pajusti pavienių kūno dalių judėjimo kryptį, derinti rankų ir kojų judesius, orientuotis erdvėje, pažinti daiktus ir jų savybes (Adaškevičienė, 2004; Bandzienė, Bobrova ir Staponkienė, 2004). Kaip pastebi Ivaškienė ir Čepelionienė (2005), kūno kultūra nuo kitų kultūros šakų skiriasi savo daugiafunkciškumu, nes ji tenkina įvairius visuomenės bendražmogiškus poreikius, atlieka ir reguliacinę, motyvacinę, komunikacinę, adaptacinę, rekreatyvinę ir kitas funkcijas.

Kūno kultūra – svarbi asmens ir visuomenės bendrosios kultūros dalis. Tai žmogaus įgimto kūno branda, tobulumas ir galių lygis, atitinkantis asmenybės nuostatas, dvasinius poreikius, kultūros normas. Kūno kultūra yra fizinės ir dvasinės žmogaus raidos nuolatinis vyksmas ir jos rezultatas (Vilkas, 2006).

Kūno kultūra – bendrosios kultūros dalis. Tai mokymasis, tai fizinis aktyvumas ir sveikata, tai fizinis pajėgumas, tai turtingas laisvalaikis (Skurvydas, Stonkus ir Volbekienė, 2006).

Sparti socialinių, ekonominių ir organizacinių švietimo pokyčių kaita kelia naujus iššūkius šiuolaikinės asmenybės ugdymui. Keičiantis laikam keičiasi ir Lietuvos švietimo sistemos požiūris į žmogaus ugdymą, jo fizinių galių plėtrą bei sveikatos žinių teikimą. Šiuolaikinis fizinis ugdymas visapusiškai ugdo žmogaus asmenybę, plėtoja jo įgimtas galias. Svarbiausia fizinio ugdymo dalis – fizinių pratimų mokymas, judėjimo įgūdžių formavimas, fizinių gebėjimų ugdymas (Pradinio ir pagrindinio ugdymo bendrosios programos, 2008). Taip pat galima paminėti, kad mokyklinė kūno kultūra, be fizinio aktyvumo, sudaro mokiniams geras sąlygas įveikti sunkumus, ugdyti jų ryžtą, savitvarda bei pratina nuosekliai siekti užsibrėžto tikslo (Bitinas, 2004).

Šių dienų kūno kultūros pamokos yra ne vien tik sportas, pamokų metu mokiniai skatinami ugdyti kūrybinį ir kritinį mąstymą, visokeriopai plėtoti ugdytinio saviraišką, aktyviai veikti. Šiuos siekius padeda įgyvendinti aktyvaus mokymosi būdai, ne tik leidžiantys geriau įsisąmoninti mokymo turinį, bet ir padedantys taikyti įgytas žinias tiek įprastomis, tiek naujomis sąlygomis (Balevičiūtė ir Poteliūnienė, 2006).

Pasak Blauzdžio (2002) svarbiausi šiuolaikinės kūno kultūros bruožai yra šie:

1. Fizinį pratimų technikos ir fizinį ypatybių lavinimo priemonės (medžiaga) turėtų būti prieinamos, prasmingos kiekvienam moksleiviui, kad jis galėtų perprasti, kas jose svarbiausia ir išmokyti per pamokų ciklą.

2. Mokymąsi ir ypač fizinį ypatybių lavinimąsi organizuoti humaniškiau ir demokratiškiau, akcentuoti svarbiausius mokiniui perimamų žinių, gebėjimų dalykus.

3. Mokantis siekti, kad kiekvienas moksleivis pajautų pažangą per pamoką, ypač pamokų ciklą.

4. Siekti, kad humanizuojamos ir demokratinamos žinios bei gebėjimai taptų ugdymo savastimi, kūno kultūros kaip gyvenimo vertybės, pamatu.

Pagal Lietuvos švietimo ir mokslo ministerijos (ŠMM) bendrąsias kūno kultūros ugdymo nuostatas, įgyvendinant kūno kultūros ugdymo tikslą mokiniai:

- ugdosi sveikatą stiprinančio fizinio ugdymo poreikį, gebėjimą kritiškai nagrinėti ir vertinti aktualius sveikatos tausojimo, mankštinimosi ir sporto klausimus, lavina savistabos, savikontrolės ir saviugdos įgūdžius;

- lavina motoriką ir kūno laikyseną, patiria judėjimo džiaugsmą, ugdosi judesių kultūrą, tenkina natūralų poreikį judėti, įtvirtina saugaus elgesio nuostatus ir nelaimingų atsitikimų prevencijos įgūdžius;

- mokosi suprasti ir įvaldyti sporto šakų techniką ir taktiką, ugdosi bendravimo, bendradarbiavimo komandoje ir grupėje nuostatus bei elgesį;

- suvokia fizinio ugdymo galimybių judėjimo formų įvairovę, siejamą su fizinio pajėgumo didinimu, judesių kultūros puoselėjimu, sveikatos stiprinimu ir saviraiškos galimybėmis.

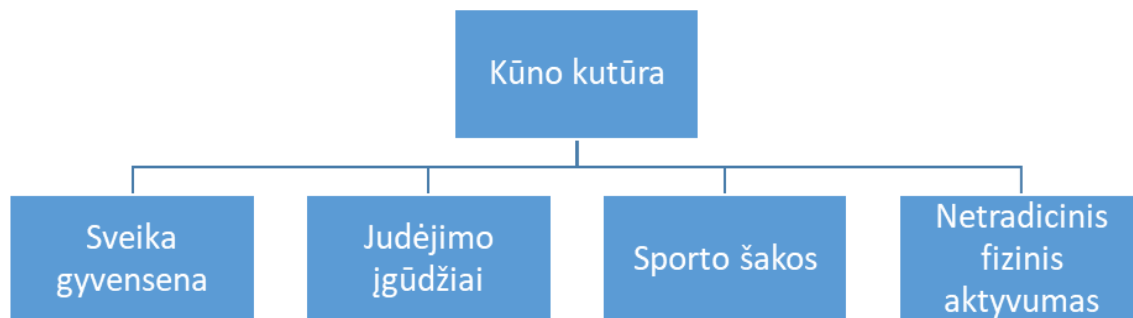
Taip pat aprašoma ir nurodoma kūno kultūros struktūra ir dalyko schema (1pav.):

- sveika gyvensena – savęs pažinimas, savikontrolė, fizinis aktyvumas, sveika mityba, žinios apie neigiamą alkoholio, tabako ir kitų psichiką veikiančių medžiagų poveikį sveikatai;

- judėjimo įgūdžiai – taisyklinga laikysena, kvėpavimas, judėjimo gebėjimai (bėgimo, nešimo, stūmimo, ridenimosi, ropojimo, pusiausvyros išlaikymo) ir intelektiniai įgūdžiai (dėmesio sutelkimas, pasitikėjimas savo jėgomis);

- sporto šakos – lengvoji atletika, judrieji žaidimai, bendroji gimnastika, slidinėjimas, spartusis žygis, turizmas, plaukimas, orientavimosi sportas;

- netradicinis fizinis aktyvumas – mokinių amžių atitinkančios netradicinės, ne olimpinės sporto šakos (sportiniai šokiai, aerobika, riedlenčių sportas, riedučių sportas, šaškės šachmatai, smiginis, kėgliai, svarsčių kilnojimas, joga, kovos menai, lėkščiasvydis ir kt.) (ŠMM, 2013).

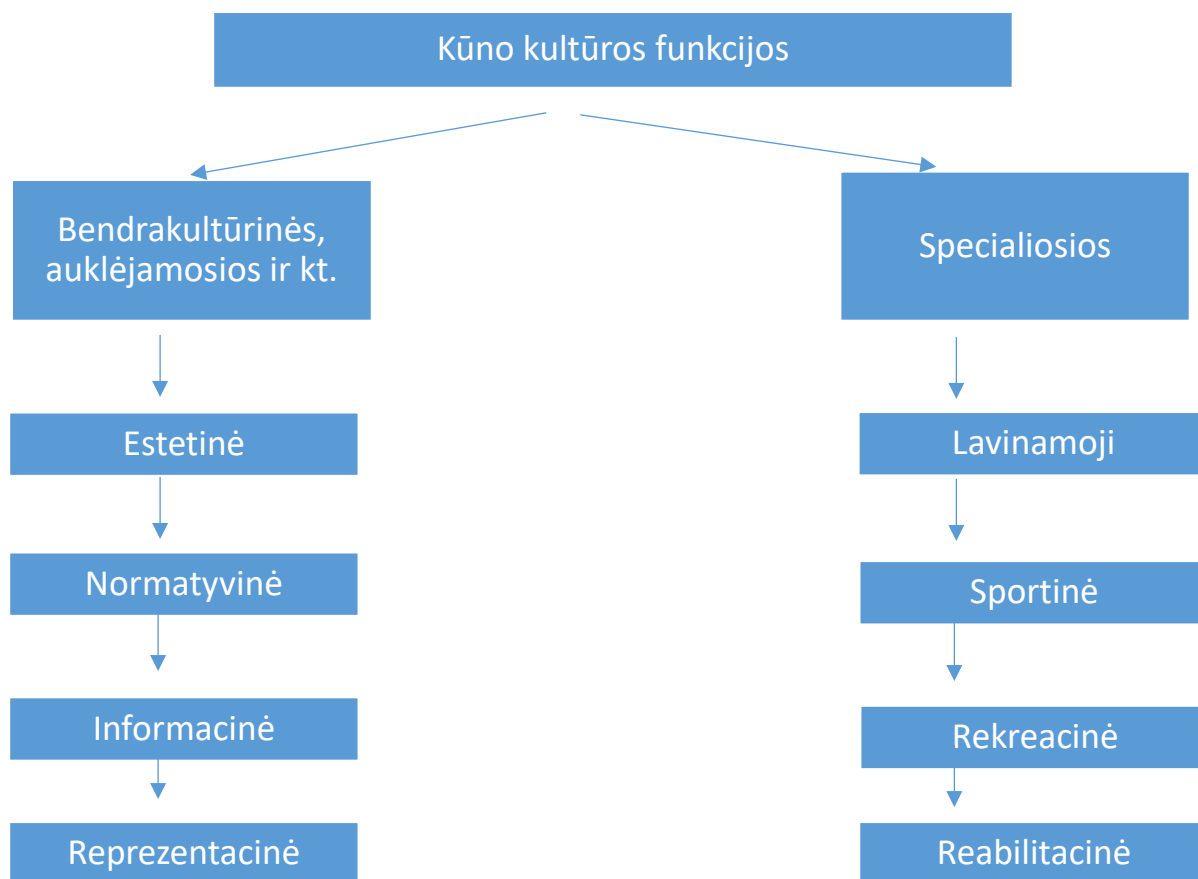

1 pav. *Kūno kultūros dalyko schema (ŠMM, 2013).*

Vilkas (2006) savo darbe pastebi, kad siekiant visapusiškai atskleisti kūno kultūros prasmę, jos reikšmingumą asmeniui ir visuomenei, reikia žinoti pagrindines jos funkcijas. Kūno kultūros funkcijos glaudžiai susijusios su jos formomis, struktūrinėmis jos dalimis. Kūno kultūros rūšių visuma ir jos ryšys su pagrindinėmis žmogaus veiklos sritimis charakterizuoja bendrą kūno kultūros, kaip vieningo socialinio edukacinio reiškinių, struktūrą. Per kūno kultūros funkcijas išryškėja jos turinys, o su juo – ir reikšmė žmogui bei visuomenei. Autorius kūno kultūros funkcijas išskiria į bendrąsias ir specialiąsias. Specialiosios funkcijos yra šios: lavinamoji; sportinė; rekreacinė; reabilitacinė. Bendrosios funkcijos: estetinė; normatyvinė; informacinė; reprezentacinė (2 pav.). Tame pačiame darbe Vilkas pastebi, kad kūno kultūros funkcijos nusakomos remiantis tam tikrais adaptacijos ir metodologiniais dėsningumais:

- kūno kultūros funkcijas ir formas reikia skirti tik pagal objektyvius, kūno kultūrai būdingus ypatumus;
- būtina skirti specifines ir bendrąsias kūno kultūros funkcijas;
- bendromis kūno kultūros funkcijomis laikyti tas, kurios remiasi ryšiais, jungiančiais kūno kultūrą su kitais visuomeniniais reiškinių;
- kūno kultūros funkcijas reikia aiškinti tik kartu su jos formomis, nes funkcija ir forma negali egzistuoti viena be kitos, o viena kitą veikia ir integruoja;
- nusakant kūno kultūros funkcijas būtina remtis tuo, kad kūno kultūra glaudžiai susijusi su kitais bendrakultūriniais visuomenės reiškinių ir dvasinėmis vertybėmis;

- charakterizuojant kūno kultūros funkcijas ir formas reikia atsižvelgti į jos požymius, atsirandančius įvairiuose visuomeninėse politinėse formacijose, nes laikui bėgant kūno kultūra kinta atsižvelgiant į visuomenės gyvenimo sąlygas, jos poreikius.

2 pav. Kūno kultūros funkcijos (Vilkas, 2006).

Zumeras ir Gurskas (2012) pabrėžia, kad pagrindinis kūno kultūros pamokų tikslas padėti mokiniams suformuoti fizinio aktyvumo poreikį visam tolesniam gyvenimui. Jie teigia, kad sėkminga šiuolaikinės kūno kultūros sklaida neįmanoma be išsamių žinių apie sveiką gyvenseną, žmogaus organizmą ir veiksnius, lemiančius darnų organizmo funkcionavimą, taip pat jo veiklą pažeidžiančius veiksnius bei būdus ir priemones, padedančias apsaugoti organizmą nuo žalingo aplinkos poveikio. Taigi šiuolaikinė kūno kultūros pamoka yra glaudžiai susijusi su sveika gyvensena, netradiciniu fiziniu aktyvumu.

Besikeičiančioje visuomenėje per mažas fizinis aktyvumas tampa didele problema, dėl to didėja rizika susirgti širdies ir kraujagyslių ligomis, nutukti ir t.t. Eurobarometro duomenimis (2014), nustatyta, kad apie 60 procentų Europos gyventojų yra nepakankamai fiziškai aktyvūs. Tad skatinti fizinį aktyvumą šiomis dienomis labai svarbu ir tai daryti reiktų nuo mažų dienų. Moksleivių kūno kultūros ugdymo mokykloje tyrimų apžvalga rodo, kad žvelgiant iš istorinės perspektyvos,

programos nepakankamai susietos su visuomenės sveikos gyvensenos įgūdžių formavimu, fizinio aktyvumo skatinimu, sveikatos stiprinimu (Kardelienė ir Kardelis, 2006).

1.2 Mokinių požiūris į kūno kultūrą

Požiūris – tai žinios, emocijos, ketinimas arba vidinis žmogaus elgesio reguliatorius. Požiūrio formavimasis priklauso nuo gyvenimo sąlygų ir daugelio aplinkybių. Todėl tikimasi, kad pateikiant tam tikras žinias, taikant pedagoginius mokymo metodus, galima pakeisti požiūrį į kūno kultūros pamokas. Nuo jo taip pat priklauso ir kitų asmenybės savybių tobulinimas, todėl reikia įvertinti mokinių požiūrį ir jį lavinti (Kardelis, 1988).

Akivaizdu, kad fizinis aktyvumas paskutiniaisiais dešimtmečiais mažėja, tai patvirtina ir Pasaulio Sveikatos Organizacija (2017). Paskutiniaisiais duomenimis nuo 1975 metų iki šių dienų nutukimas beveik patrigubėjo. 2016 metais 1.9 milijardo žmonių vyresnių nei 18 metų turėjo viršsvorį. Tais pačiais metais pasaulyje buvo 41 milijonas nutukusių ar problemų su viršsvoriu turinčių vaikų. Dėl šios problemos yra labai reikalingi moksliniai tyrimai kuriais siekiama atskleisti mokinių požiūrį į kūno kultūros pamokas, gerėjantis mokinių požiūris, tai gerėjanti mokinių fizinė sveikata.

Kūno kultūros pamokos mokykloje yra viena iš galimybių palaikyti ir (ar) didinti mokinių fizinį aktyvumą, įskiepyti norą būti fiziškai aktyviam suaugus, todėl yra aktualu ir prasminga sistemingai ir įvairiai tyrinėti mokinių požiūrį į kūno kultūros pamokas. Mokslinė problema ta, kad menkai tyrinėtas fiziškai aktyvių mokinių požiūris į kūno kultūros pamokas (Ivaškienė, Levulienė ir Markevičius, 2017). Atlikus mokslinius tyrimus nustatyta, kad teigiamas požiūris į kūno kultūros pamokas yra tiesiogiai susijęs su mokinių įsitraukimu į kūno kultūros pamokas ir jų aktyvaus gyvenimo būdu (Lazarevič, Orlic, Lazarevič B., & Janic, 2015).

Kūno kultūra atveria galimybę patirti išlavinto, stipraus, sveiko organizmo, kūno judesių grožio keliamą džiaugsmą, kuria prielaidas asmens saviraiškai ir savirealizacijai. Apimdama įvairias fizinio aktyvumo raiškos formas, kūno kultūra sudaro sąlygas asmeniui pažinti save ir ugdytis fizine bei dvasinę ištvermę, reikalinga stresinėse, kritinėse situacijose, individualumą, tikėjimą sėkme siekiant fizinės ir dvasinės sveikatos (Kūno kultūra: dalyko tikslai ir uždaviniai, 2002).

Daugelio mokslininkų nuomone, Lietuvoje vaikų sveikata prasta dėl mažo fizinio aktyvumo, nepakankamo sąmoningo ir motyvuoto tėvų, pedagogų ir vaikų požiūrio į sveiką gyvenseną (Adaškevičienė, 2004). Visais amžiaus tarpsniais, kada kalbama apie moksleivių sveikatą, pabrėžiamas aktyvios fizinės veiklos trūkumas. Nors vaikai ir paaugliai yra aktyvesni nei dauguma suaugusiųjų, tačiau technikos amžius, jo pažanga, socialinė aplinka lemia mokinių fizinį aktyvumą ir nebūtinai teigiamą. Vis labiau skatinamas geras kompiuterinis raštingumas, užsienio kalbų mokėjimas, didinamas protinio darbo krūvis (Vainienė ir Kardelis, 2008).

Mokinių teigiamam požiūriui į kūno kultūros pamokas ir fizinio aktyvumo skatinimui reikalingi moksliniai tyrimai. Mokslinių tyrimų rezultatai leistų ieškoti naujų priemonių kovai su vaikų sėdimu gyvenimo būdu ir tuo pačiu padėtų atrasti būdus aktyvaus gyvenimo skatinimui (Ludabella & Sanes, 2011).

Padaryta išvada, kad tarp vyresniųjų klasių moksleivių kūno kultūros pamokos nėra populiarios, per mažai jas lankyti skatina mokytojai, tėvai ir draugai, ne pamokų metu tik trečdalis moksleivių sportavo kasdien ar kas antrą dieną, o jų sportavimas siejosi su tėvų, bendraamžių ir jų pačių požiūriu į sportą (Grinienė ir Dudonienė, 2003). Panašiai savo tyrime atskleidžia ir Constantinides ir Silverman (2018), jie teigia, kad kuo vyresni mokiniai, tuo jų požiūris į kūno kultūrą bus mažiau teigiamas. Phillips ir Silverman (2015) savo tyrime atskleidžia priešingus rezultatus, jie teigia, kad su amžiumi mokinių požiūris į kūno kultūrą ir šio dalyko mokytoją kinta teigiama kryptimi.

Reiktų pažymėti, kad dažniausiai tiriamųjų grupei pasirenkami vyresniųjų klasių moksleiviai, nustatyti mokinių požiūrį į kūno kultūros pamokas pradinėse klasėse nėra atlikta pakankamai daug tyrimų. Dvejuose tyrimuose nustatytas teigiamas pradinių klasių mokinių požiūris į kūno kultūros pamokas (Phillips ir Silverman, 2015, Constantinides ir Silvermann, 2016). Taip pat pastebima, kad mokiniai su labai aukštais mokymosi pasiekimais turi geresnį požiūrį į kūno kultūros pamokas.

Apžvelgiant atliktus tyrimus mokinių požiūriui į kūno kultūros pamokas nustatyti dažniausiai pastebima, kad vyresniųjų klasių moksleivių požiūriai tyrinėjant lyties aspektu skiriasi, merginų požiūris būna mažiau teigiamas (Koca & Demirhan, 2004; Koca, Asci & Demirhan, 2005). Taipogi nustatyta, kad mokinių požiūris kinta ir su amžiumi, kuo vyresni mokiniai tuo jų požiūris mažiau teigiamas (Jurišin, 2017; Marcier, Donovan, Gibbone & Rozga, 2017). Tuo tarpu tiriant pradinių klasių moksleivius lyties aspektu reikšmingas skirtumas nenustatytas, tačiau nustatyta, kad geresnis požiūris į kūno kultūros pamokas bus mokinių besimokančių kaime, nei tų kurie mokosi mieste (Bartik & Kubiš, 2016). Savo tyrimą atlikdami Keskin, Hergüner, Dönmez, Berisha & Üçan (2017) nustatė, kad didžioji dalis mokinių teigiamai žiūri į kūno kultūros pamokas ir nenustatė reikšmingo skirtumo lyties ar amžiaus aspektu. Taip pat savo tyrime atskleidė, kad moksleivių, kurie priklauso kuriai nors sporto organizacijai ir aktyviai dalyvauja jos veikloje ir varžybose, požiūris į kūno kultūros pamokas bus teigiamas ir šis rezultatas yra statistiškai reikšmingas.

Apžvelgus mokslinių straipsnių autorių (Keskin ir kt., 2017; Phillips ir Silverman, 2015) išvadas galima teigti, kad mokinių požiūris į kūno kultūros pamokas su amžiumi palaipsniui mažėja. Priežastys mažėjimo gali būti nekokybiškos kūno kultūros pamokų mokymosi programos ir mokytojų kompetencijos stoka bei pačių mokytojų požiūris į kūno kultūrą. Reiktų pastebėti, kad vaikų tėvai ir socialinė aplinka turi didelę įtaką mokinių požiūrio formavimuisi į kūno kultūros pamokas.

1.3 Veiksniai įtakojantys mokinių požiūrį į kūno kultūrą

Fizinis aktyvumas yra palyginti dinamiškas rodiklis, priklausantis nuo daugelio veiksnių, kuriuos mokslininkai analizuoja daugiau kaip tris pastaruosius dešimtmečius. Tačiau daugelyje šalių, tarp jų ir Lietuvoje, pastebima stabili tendencija – paauglių fizinis aktyvumas su amžiumi mažėja, o visose amžiaus grupėse berniukai yra fiziškai aktyvesni, palyginti su mergaitėmis (Petronytė ir Zaborskas, 2008).

Mokinių požiūrį į kūno kultūrą ir fizinį aktyvumą veikia daugybė veiksnių, kurie gali šį požiūrį pakreipti teigiamai arba neigiamai. Pasak Adaškevičienės (2004) požiūrį į kūno kultūrą ir sportą teigiamai veikia sveikos gyvensenos žinios, fizinės veiklos pasirinkimo laisvė, pratybų įdomumas, kokybiškas ir patrauklus sporto inventorių, aukšti higienos standartai ir mokytojo savybės (demokratiškumas, pagarba ugdytinio asmenybei, gera sportinė forma), atsižvelgimas į ugdytinio charakterio ypatumus ir fizinę prigimtį, šeimos supratimas ir pagalba. Požiūrį į kūno kultūrą neigiamai veikia šie veiksniai: silpnas kūno kultūros ir sveikos gyvensenos reikšmės suvokimas, griežti mokytojo reikalavimai, kategoriški draudimai, pratybų monotoniškumas, blogos higienos sąlygos, nešvari ir netvarkinga aplinka, nekokybiškas inventorių, jo nebuvimas, mokytojo kompetencijos lygis, per sunkūs pratimai, neigiama sportavimo patirtis, mokytojo ir ugdytinių bendravimo problemos.

Kardelienė ir kt. (2009) savo tyrime pabrėžia pedagogų svarbą įtakojant mokinių požiūrį į kūno kultūros pamokas. Formuojant teigiamą vaikų požiūrį į savo sveikatą kaip esminę vertybinę orientaciją galima iškelti žmogaus evoliucijos pagrindą – išmokimą stebėti kitų individų patirtį ir ją pildant savąja. Pedagogų pavyzdys yra bendroji auklėjimo veiksmingumo sąlyga. Tad kūno kultūros mokytojų saviugdą kūno kultūros veikloje formuojamos traktuotinos kaip pavyzdys, galintis paveikti mokinio vertybes.

Anot Blauzdžio (2002) dauguma mokinių ateina į kūno kultūros pamokas ne mokytis, o tik atsigauti po įtemptų protinio lavinimo dalyko pamokų, kartais pašėlti, pažaisti ir nieko naujo nenori išgirsti, įsiminti, atlikti. Nenorą mokytis skatina ir per griežti mokytojų reikalavimai, keliantys baimę, draudimai išsakyti savo požiūrį, kūrybiškai veikti. Taigi labai svarbu ugdyti teigiamą požiūrį (nuostatą) į kūno kultūros pamokas, padėti moksleiviui suvokti jų teikiamą įvairiapusę – pedagoginę, fiziologinę, psichologinę, socialinę naudą. Autorius apibūdindamas teigiamo moksleivių požiūrio į kūno kultūros pamokas esmę akcentuoja šiuos aspektus:

Teorinį teigiamą požiūrį formuoja ne tik tinkamas moksleiviui kūno kultūros pamokos turinys, bet ir visos įgyjamos informacijos: mankštinimosi metodikų, sveikų gyvensenų, fizinio ugdymo dėsnių, išvadų ir panašiai – supratimas. Todėl labai svarbu įrodyti ugdytiniais, kad be sporto ir kitų mokslo žinių, nepriėmus svarbiausios fizinio ugdymo(si) patirties neįmanoma tinkamai

pasirengti profesijai ir gyvenimui, siekti asmeninės laimės ir būti naudingu Lietuvai. Svarbu, kad žinias, gebėjimus ir vertybes įgytų sąmoningai, sietų jas su savo patirtimi, veiktų valingai, atsakingai.

Praktinį teigiamo požiūrio į kūno kultūrą pamokas aspektą lemia fizinio ugdymo(si) proceso kokybė. Todėl labai svarbu kuo geriau organizuoti mokymo, lavinimo, auklėjimo procesą, įvairias būdais skatinti moksleivių aktyvumą, ugdyti jų savarankiškumą ir kritinį mąstymą. Per kūno kultūros pamokas labai svarbu ugdyti moksleivių valią, pratinti juos prie psichofizinių krūvių, mokyti pasirinkti užduotis pratimų technikai mokyti, ypač fizinėms ypatybėms lavinti, suvokti metodikos prasmę sau, humaniškumo ir demokratijos dermę. Todėl ir kalbama ne vien apie fizinį krūvį, bet ir psichinį (psichofizinį), emocinį.

Mokymasis negali vykti be motyvacijos; be poreikio, be jausmo, be noro, be siekimų, be sėkmės išgyvenimų, be teigiamų nuostatų. Aktyvumo variklis kaip tik ir yra motyvas. Paprasčiausias jo darinys – įgimtas smalsumas, duomenys bei interesas. Ne visada moksleivis suvokia savo motyvus. Aktyviai veikia ir tiek. Kodėl jis yra aktyvus, rūpi tik pedagogui, kad galėtų padidinti ugdytinio veiklumą (Jovaiša, 2003).

Ne ką mažesnė priežastis nulemianti mokinių požiūrį į kūno kultūros pamokas yra jų požiūris į savo kūno kultūros mokytoją. Kaip savo tyrime teigia Kardelienė (2008), kūno kultūros mokytojų, ypač vyrų, santykiai su kolegomis, mokiniais ir jų tėvais iš dalies nėra geri dėl žemo pedagogo profesijos prestižo vartotojiškoje visuomenėje. Įvairiuose tyrimuose (Medonis ir Blauzdys, 2012; Blauzdys ir Bagdonienė, 2005) pastebima, kad mokinių požiūris į kūno kultūrą priklauso nuo mokytojų santykių su mokiniais ir jų požiūrio į juos.

Kūno kultūros pratybų metu vaikų tarpusavio santykiai turėtų būti grindžiami savitarpio pagalbos, pasitikėjimo ir gerumo jausmais (Adaškevičienė, 1999, 2004). Savo tyrime Masiliauskas (2012) teigia, kad vyresnių klasių mokinių rūpinimasis fizine savijauta yra kūno kultūros ugdymo, orientuoto į sveikatą stiprinančių fizinio aktyvumo nuostatų bei įgūdžių formavimą, prielaida.

Ugdant teigiamą požiūrį į kūno kultūrą, poreikį gauti žinių apie savo fizinę būklę, norą stiprinti savo fizinį pajėgumą, tikslinga nustatyti ir įvertinti fizinį parengtumą. Gauta informacija gali skatinti ugdytinius domėtis savo fizinėmis ypatybėmis, jų lavinimo priemonėmis ir būdais (Blauzdys ir Vilkas, 2007). Žinių poveikis formuojant teigiamą mokinių požiūrį į fizinį ugdymąsi, sąmoningą jo prasmės suvokimą nėra išsamiai tirtas, greičiausiai dėl nepakankamo pačių mokytojų žinių lygio, taip pat dėl susiklosčiusio mokinių ir mokytojų abejingumo teoriniam rengimui ir dažnai dėl prastų pamokų sąlygų žinioms teikti (nėra kūno kultūros vadovėlio, tinkamų patalpų ir kt.). Todėl svarbu išsiaiškinti, ar suteiktos žinios gali iš esmės pakeisti mokinių požiūrį į fizinį ugdymą.

2. TYRIMO METODIKA IR ORGANIZAVIMAS

Tyrimo objektas: mokinių požiūris į kūno kultūros pamokas.

Tyrimo kontingentas: tyrimas buvo vykdomas 2018 metų sausio mėnesį, vienoje Kauno miesto mokykloje ir keliose Prienų rajono mokymo įstaigose. Buvo apklausti 7-8 klasių moksleiviai. Tyrimo imtis 200 mokinių: 100 mieste ir 100 kaime. Tyrime iš viso dalyvavo 54% (n=107) mergaičių ir 46% (n=93) berniukų.

Tyrimo metodai:

1. Anketinė apklausa.
2. Matematinė statistika.

Tyrimo metodas – anketinė apklausa. Apklausiai buvo pasirinkta Gudžinskienės, Česnavičienės ir Suboč (2007) anketa, kuri buvo adaptuota šiam tyrimui (1 Priedas). Anketoje buvo pateikti 20 atviro tipo klausimų, į kuriuos atsakę mokiniai padėjo nustatyti jų požiūrį į kūno kultūros pamokas.

Gavus mokymo įstaigų vadovų sutikimus pamokų bei pertraukų metu buvo pildomos anketos. Visi apklausoje dalyvavę mokiniai supažindinti su šio darbo tikslu ir anketos pildymo instrukcija. Visų klausiamųjų buvo paprašyta užpildyti anketas sąžiningai ir savarankiškai. Visi dalyvavę apklausoje buvo užtikrinti apklausos anonimiškumu.

Statistinė analizė: analizė buvo atlikta naudojant statistinių duomenų apdorojimo programinį paketą SPSS for Windows 23.0 (Statistical Package for Social Science) ir Excel 2010 programa. Rezultatai skirtingose grupėse palyginti pagal χ^2 (chi kvadrato kriterijų). Skirtumas buvo laikomas statistiškai reikšmingas, kai $p < 0,05$.

3. REZULTATAI

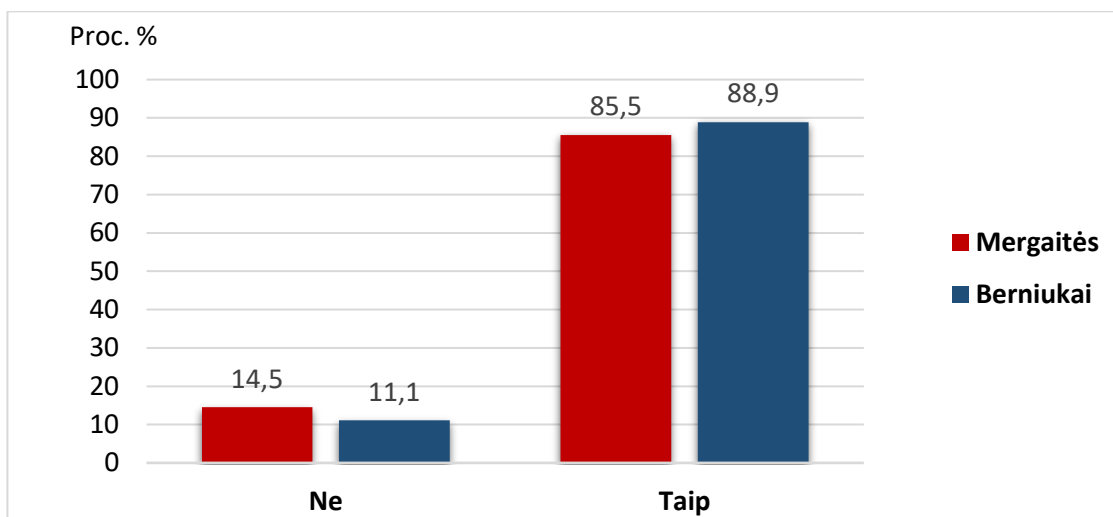
3.1 Mokinių požiūris į kūno kultūros pamokas mieste lyties aspektu

Šiuo tyrimu buvo siekiama atskleisti mokinių požiūrį į kūno kultūros pamokas mieste ir kaime. Gautus rezultatus palyginome lyties aspektu, o taip pat ir tarp skirtingų gyvenamų vietų. Pirmoji tiriamųjų grupė buvo pasirinkta vienoje Kauno miesto mokykloje ir anketinės apklausos būdu buvo nustatinėjamas mokinių požiūris į kūno kultūros pamokas. Išanalizavus mokinių anketas paaiškėjo, kad didžioji dalis mokinių mieste mėgsta kūno kultūros pamokas (3 pav.).

3 pav. Kūno kultūros pamokų populiarumas mieste.

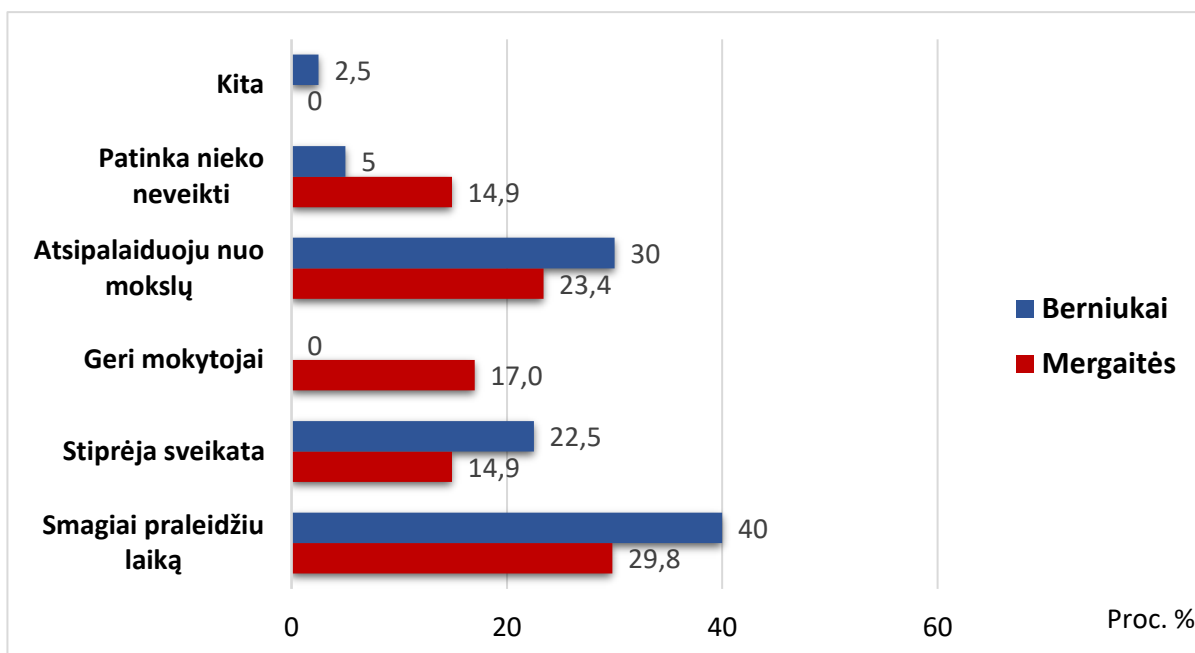
Išanalizavus anketas nustatyta, kad kūno kultūros pamokos vertinimas nepriklausė nuo lyties (4 pav.), tiek berniukų, tiek mergaičių atsakymų dažnis, kurie gyvena mieste ir patinka kūno kultūros pamokas, statistiškai reikšmingai nesiskyrė ($p > 0,05$).

4 pav. Kūno kultūros pamokų populiarumas pagal lytį $\chi^2=0.26$; $df=1$; $p=0.61$

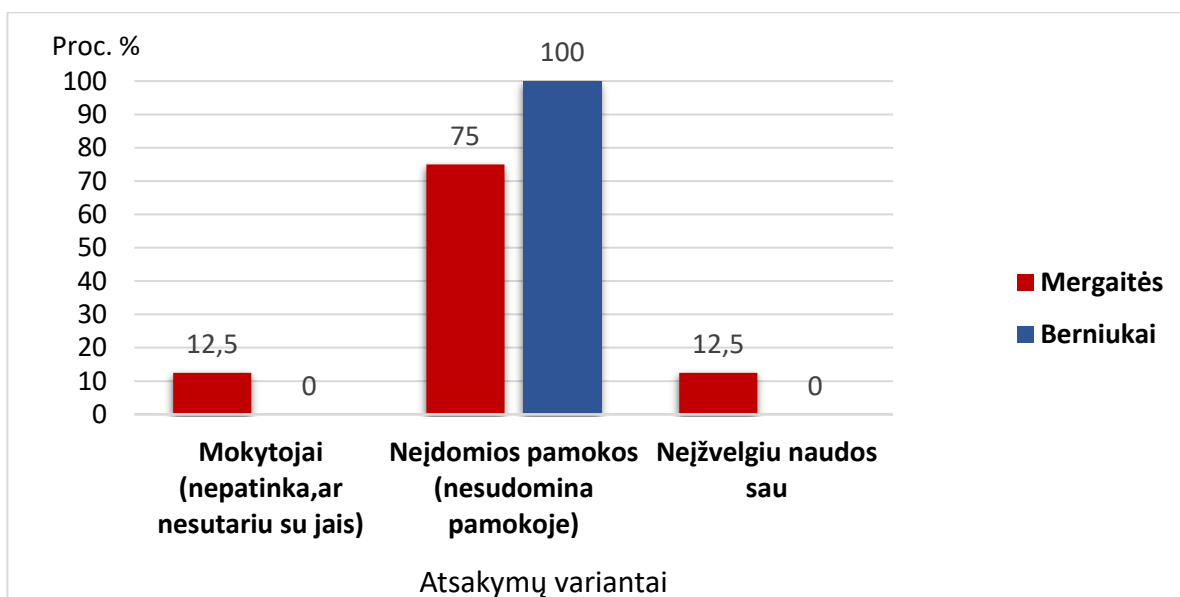
Mieste besimokančių mokinių buvo klausiama kuo jiems labiausiai patinka kūno kultūros pamokos (5 pav.). Reiktų pastebėti, kad nuo lyties priklausė atsakymų pasiskirstymai ($p < 0,05$), nebuvo nei vieno vaikinio, gyvenančio mieste, kuris būtų įvardinęs, kad kūno kultūros pamokos

patinka dėl gerų mokytojų, tuo tarpu 17,0 proc. merginų šiam teiginiui pritarė. Dažniausiai mokiniams kūno kultūros pamokos patiko, dėl smagiai praleidžiamo laiko. Šitaip teigia šiek tiek daugiau mergaičių (29,8 proc.), nei berniukų (40 proc.). Daugiau, nei ketvirtadalis mokinių atsipalaiduoja nuo mokslų, taip teigė 23,4 proc. mergaičių ir 30 proc. berniukų.

5 pav. Kuo labiausiai patinka kūno kultūros pamoka? $\chi^2=11,72$; $df=5$; $p=0,04$

Paskaičiavus anketų duomenis nustatyta, kad mokiniai daugiausiai nemėgsta kūno kultūros pamokų dėl to, jog paprasčiausiai jos yra neįdomios (6 pav.). Šį variantą pasirinko visi mieste besimokantys berniukai (100 proc.) kuriems nepatinka kūno kultūros pamokos, mergaičių pritariančių šiam teiginiui buvo 75 proc. apklaustųjų. Taip pat mergaitės nurodė, kad dar dvi pamokų nemėgimo priežastys - mokytojai ir nežvelgia naudos sau, šiuos variantus pasirinko po 12,5 proc. respondenčių.

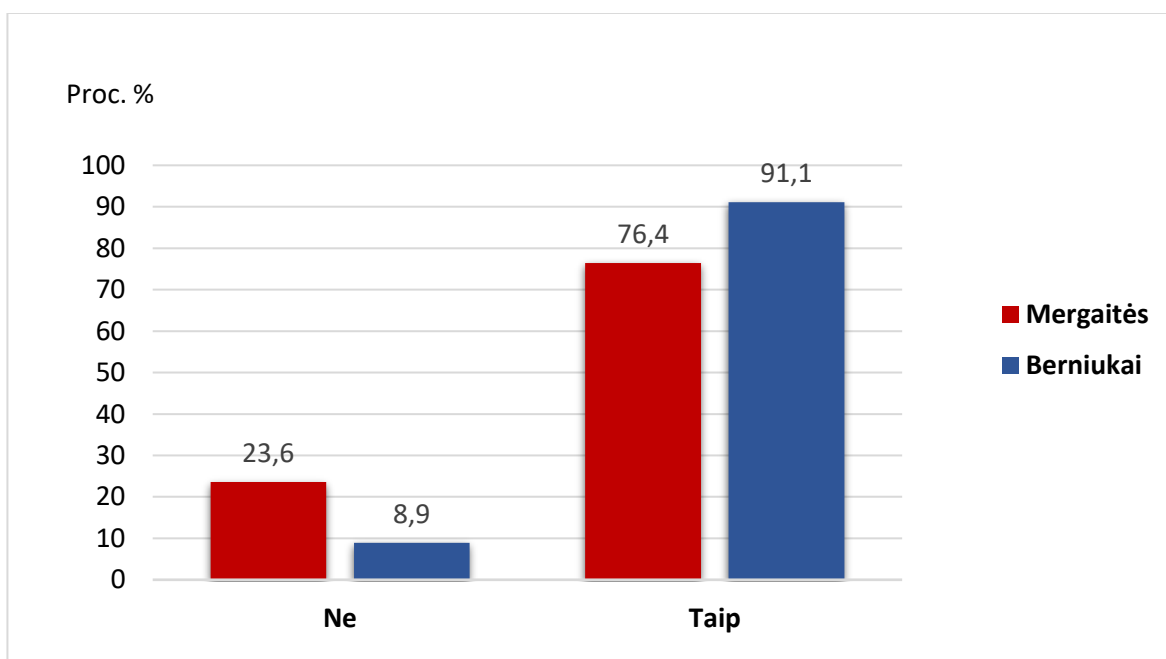
5 pav. Kūno kultūros pamokų nepatikimo priežastys. $\chi^2=1,48$; $df=2$; $p=0,48$

Į klausimą kas jiems yra kūno kultūra, dažniausiai berniukai (53,3 proc.) ir mergaitės (34,5 proc.) atsakė, kad tai sportinių galimybių atskleidimas, taip pat antroje vietoje pagal pasirinkimą buvo paskirtų užduočių atlikimas, mergaičių 36,4 proc. ir berniukų buvo 26,7 proc. Dar galima pastebėti, kad mergaitėms (18,2 proc.) labiau, nei berniukams (6,7 proc.) kūno kultūros pamoka tai asmeninių savybių atskleidimas. Tačiau atsakymų duomenys statistiškai patikimai nesiskyrė ($p>0,05$).

Į klausimą, kas skatina lankyti kūno kultūros pamokas, mokiniai daugiausiai pažymėjo, kad jiems patinka sportuoti, berniukams 37,8 proc. ir mergaitėms 23,6 proc., taip pat, kad patinka kūno kultūros pamokos, berniukai 22,2 proc., mergaitės 23,6 proc. Kita dalis apklaustųjų tiesiog norėjo gauti gerą vertinimą, mergaičių buvo 21,8 proc. ir berniukų 17,8 proc. Šie duomenys lyginant lyties aspektu statistiškai nesiskyrė ($p>0,05$).

Keturi iš penkių (80 proc.) mieste gyvenančių berniukų patvirtino, kad kūno kultūra ir sportas stiprina sveikatą, o mergaičių su šiuo teiginiu sutiko 74,5 proc. apklaustųjų. Kas penktas (20 proc.) berniukas šiam teiginiui nuomonės neturėjo, tuo tarpu mergaičių buvo tik 14,5 proc. Neatsirado nei vieno berniuko kuris šiam teiginiui nepritartų, kai mergaičių buvo 10,9 proc. Lytis neturėjo įtakos atsakant į šį klausimą ($p>0,05$).

Iš 100 šiame tyrime dalyvavusių miesto moksleivių didžioji dalis nurodė, kad per kūno kultūros pamokas mankštinasi aktyviai (6 pav.).

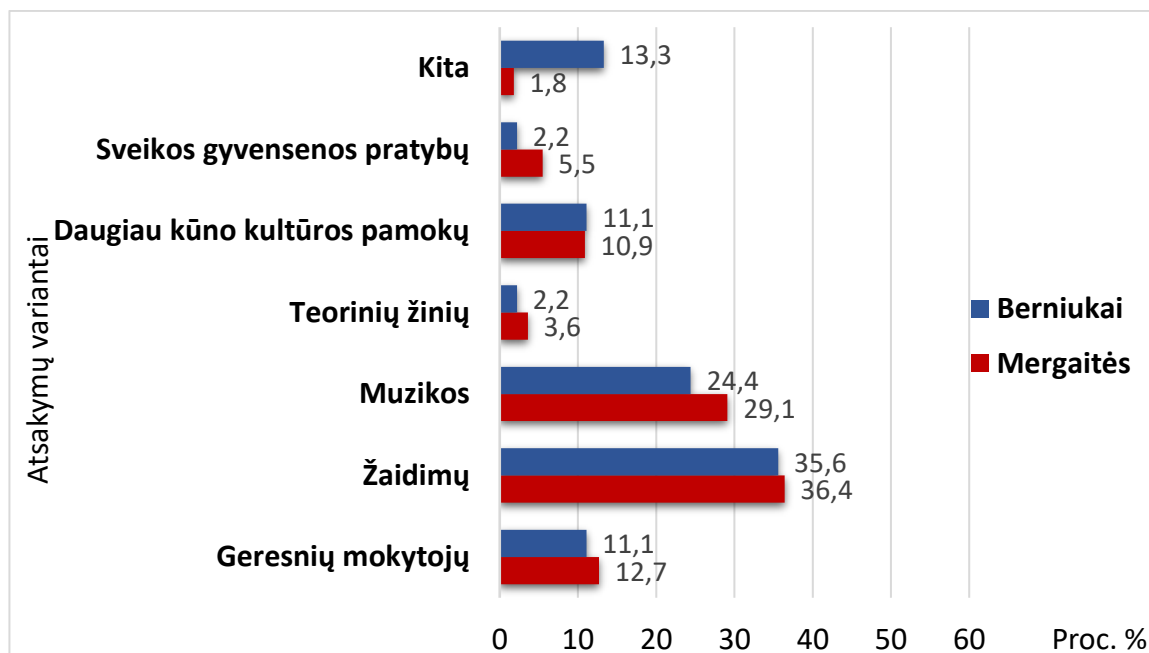

6 pav. Ar aktyviai mankštiniesi per kūno kultūros pamokas? $\chi^2=3,82$; $df=1$; $p=0,05$

Atsakant į šį klausimą pastebėta, kad lytis turi įtakos aktyviam mankštinimuisi per kūno kultūros pamokas ($p=0,05$). Buvo statistiškai daugiau mergaičių (23,6 proc.), lyginant su berniukais (8,9 proc.), kurios per kūno kultūros pamokas aktyviai nesimankština.

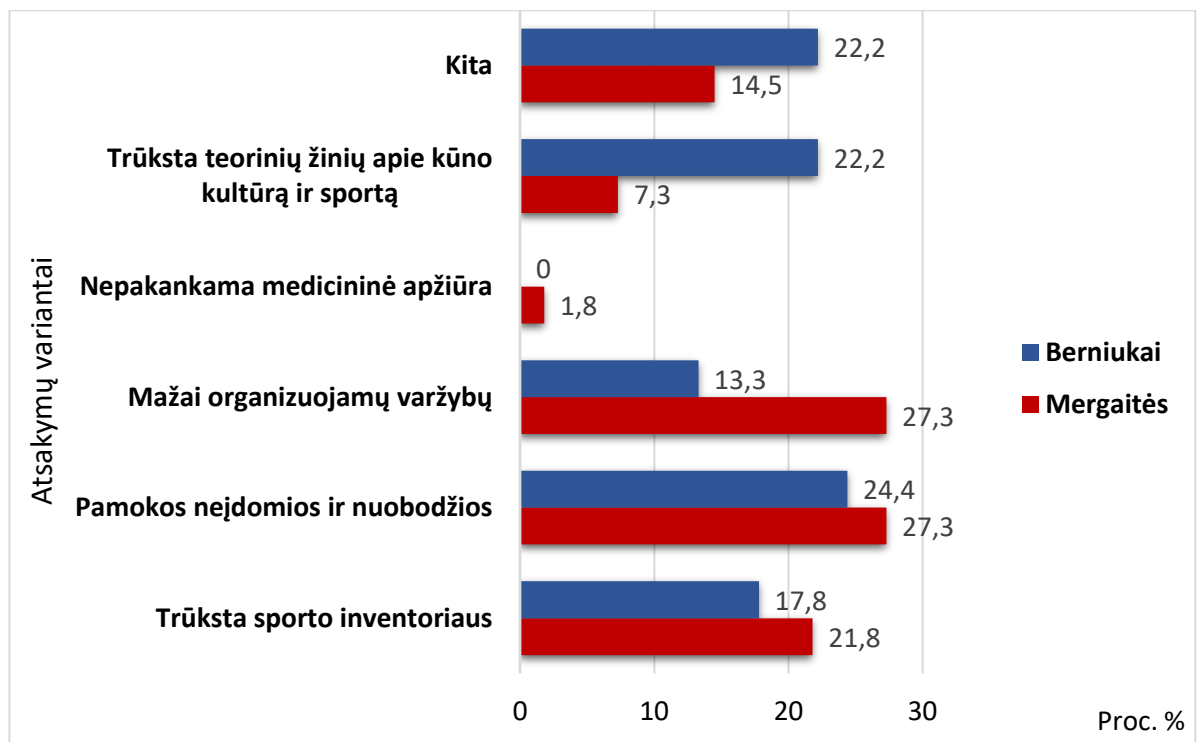
Daugiau kaip trečdalis miesto 7-8 klasių moksleivių kūno kultūros pamokose pasigenda žaidimų, o daugiau kaip ketvirtadalis nurodė, jog muzikos (7 pav.). Nors lytis neturėjo įtakos

išvardintiems veiksniams, kurių pasigenda moksleiviai per kūno kultūros pamokas, ($p>0,05$), bet buvo statistiškai daugiau vaikinų, nei merginų kurie nurodė kitų veiksnių, kurių pasigenda per pamokas.

7 pav. Ko labiausiai pasigendi per kūno kultūros pamokas? $\chi^2=5,76$; $df=6$; $p=0,05$

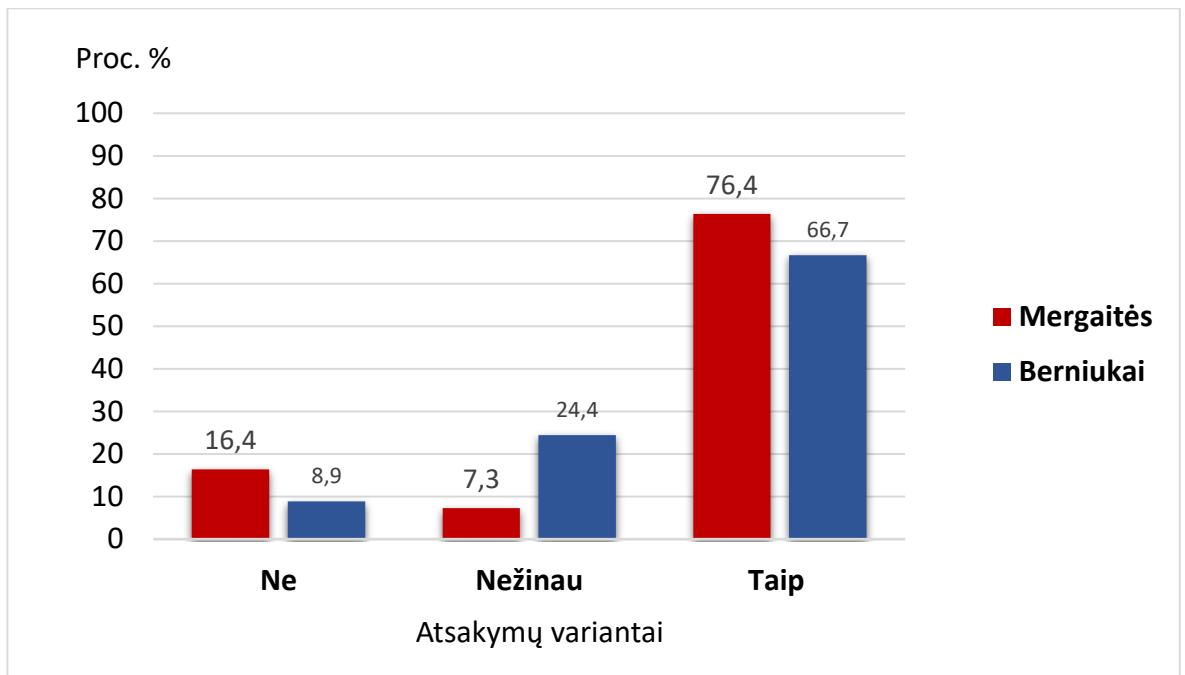
Kitoje diagramoje (8 pav.) matome, kad mieste gyvenantys mokiniai kaip labiausiai probleminių veiksnių nurodė tai, kad kūno kultūros pamokos yra nuobodžios ir neįdomios. Šį teiginį pasirinko 27,3 proc. merginų ir 24,4 proc. vaikinų. Penktadalis moksleivių nurodė, kad trūksta sportinio inventoriaus, mergaitėms (21,8 proc.) jo trūko šiek tiek daugiau, nei berniukams (17,9 proc.). Berniukams (22,2 proc.) labiau, nei mergaitėms (7,3 proc.) trūksta teorinių žinių apie kūno kultūrą ir sportą ir šis skirtumas buvo net tris kartus didesnis. Organizuojamų varžybų berniukai (13,3 proc.) pasigedo du kartus mažiau, nei mergaitės (27,3 proc.). Apskaičiavus gautus duomenis paaiškėjo, kad lyginant lyties aspektu statistiškai reikšmingai nesiskyrė ($p>0,05$).

8 pav. Su kokiomis problemomis susiduriama per kūno kultūros pamoką? $\chi^2=8,15$; $df=5$; $p=0,15$

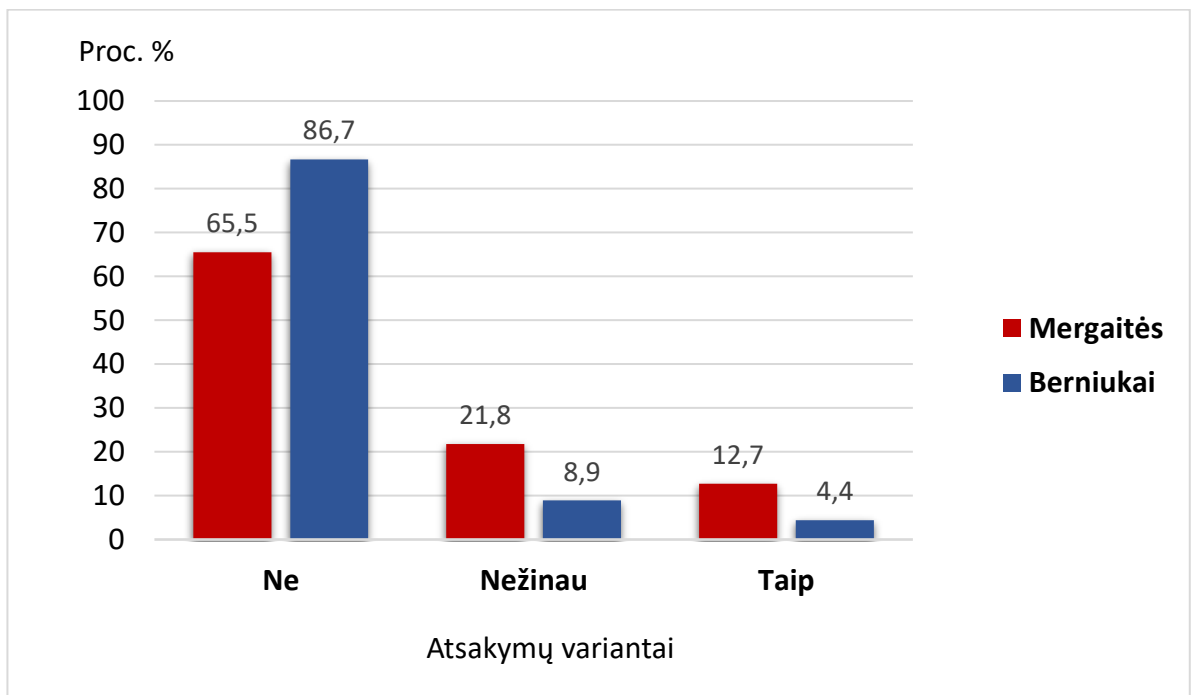
Mieste gyvenančių mokinių buvo teiraujamasi ko jie labiausiai pasigenda per kūno kultūros pamokas. Paaiškėjo, kad mergaitės labiausiai pasigenda sporto šakų mokymosi (29,1 proc.) ir fizinių ypatybių lavinimo (23,6 proc.), tuo tarpu berniukų pažymėjusių ir vieną ir kitą teiginį buvo po 22 proc. Berniukai (26,7 proc.) labiau, nei mergaitės (14,5 proc.) norėjo viską palikti taip kaip yra. 18,2 proc. mergaičių norėjo mišrios pamokos, kai berniukų pritariančių šiam teiginiui buvo tik 11,1 proc. Duomenys statistiškai patikimai nesiskyrė ($p>0,05$).

Didžiosios dalies mieste besimokančių mokinių nuomone kūno kultūros pamokos yra reikalingos. Taip pat pastebėta, kad lytis turi įtakos nuomonei, ar reikalingos kūno kultūros pamokos ($p<0,05$). Buvo statistiškai reikšmingai daugiau berniukų (24,4 proc.), nei mergaičių (7,3 proc.), kurie šiam teiginiui nuomonės neturėjo (9 pav.). Mergaičių galvojančių, kad kūno kultūros pamokos nereikalingos buvo 16,4 proc., o berniukų 8,9 proc. Berniukai šiam teiginiui pritarė 66,7 proc., kai tuo tarpu mergaitės paskyrė 76,4 proc. savo atsakymų.

9 pav. *Ar reikalingos kūno kultūros pamokos?* $\chi^2=6,25$; $df=2$; $p=0,04$

Trys ketvirtadaliai mieste gyvenančių 7-8 klasės mokinių nenorėtų, kad būtų panaikintos kūno kultūros pamokos (10 pav.).

10 Pav. *Ar norėtum, kad kūno kultūros pamoka būtų panaikinta?* $\chi^2=5,96$; $df=2$; $p=0,05$

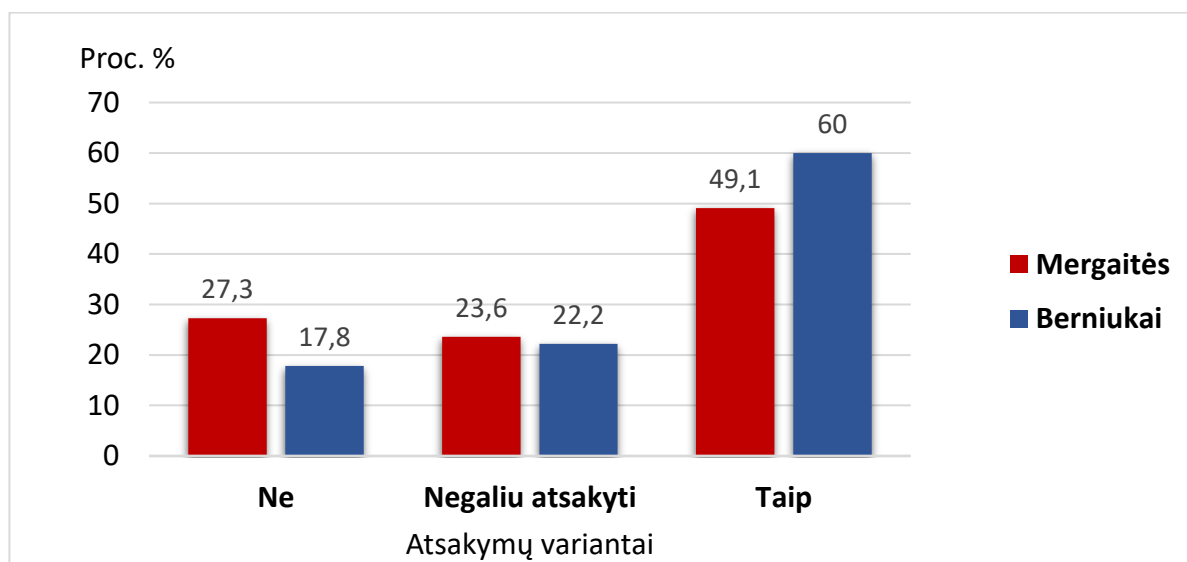
Pagal gautus atsakymus paaiškėjo, jog berniukai labiau nepitaria šiam teiginiui, nepritariančių buvo 86,7 proc., o mergaičių tik 65,5 proc. Atsakymo nežinojo kur kas daugiau mergaičių (21,8 proc.), nei berniukų (8,9 proc.). Paaiškėjo, kad lytis turi įtakos nuomonei dėl kūno kultūros pamokos panaikinimo. Duomenys turėjo statistiškai reikšmingus skirtumus ($p<0,05$).

Apklaustos duomenimis nustatyta, kad daugiau nei pusė mokinių iš miesto mankštinasi ar sportuoja po pamokų sporto mokykloje ar klube. Sportuojančių berniukų buvo 62,2 proc., o mergaičių 56,4 proc. Mankštinimasis ar sportavimas po pamokų nepriklausė nuo lyties, tiek mergaitės, tiek berniukai mankštinasi ar sportuoja po pamokų vienodai ($p>0,05$).

Tyrime dalyvavę miesto mokiniai supranta, kad fiziniai pratimai daro įtaką fiziniai būklei ir kūno formoms, tiek berniukai (91,1 proc.) tiek mergaitės (76,4 proc.) į šį klausimą atsakė teigiamai. Ar fiziniai pratimai daro teigiamą įtaką, dalis berniukų (6,7 proc.) ir mergaičių (12,7 proc.) nežinojo. Lyties aspektu atsakymai į šį klausimą statistiškai reikšmingai nesiskyrė ($p>0,05$).

Mokinių atsakymuose dėl teigiamų asmeninių savybių ugdymo per kūno kultūros pamokas dominavo trys pagrindiniai veiksniai. Daugiau nei ketvirtis mokinių, iš kurių mergaitės (23,6 proc.) ir berniukai (28,9 proc.) nurodė, kad kūno kultūra ir sportas labiausiai ugdo valią ir ryžtingumą. Tiek pat 7-8 klasių mokinių pažymėjo, kad kūno kultūra suteikia pasitikėjimo savimi, tik mergaitės (29,1 proc.), dažniau, nei berniukai (22,2 proc.) pasirinko šį veiksnį. Taip pat buvo dalis mokinių kurie neturėjo nuomonės šiam klausimui, mergaičių (27,3 proc.) buvo šiek tiek mažiau, nei berniukų (20 proc.). Gauti duomenys statistiškai reikšmingai nesiskyrė ($p>0,05$).

Tyrimo metu nustatyta, kad daugiau kaip pusė mieste gyvenančių mokinių mano, kad kūno kultūros pamokų metu įgytos žinios skatina fizinei veiklai (11 pav.). Pritariančių berniukų buvo 60 proc., o mergaičių 49,1 proc. Nemaža dalis mokinių šiuo klausimu nuomonės neturėjo, mergaičių buvo 23,6 proc., berniukų 22,2 proc. Nustatyta, kad lytis neturi įtakos nuomonei apie kūno kultūros pamokų metu įgytas žinias skatinančias fizinei veiklai ($p>0,05$).

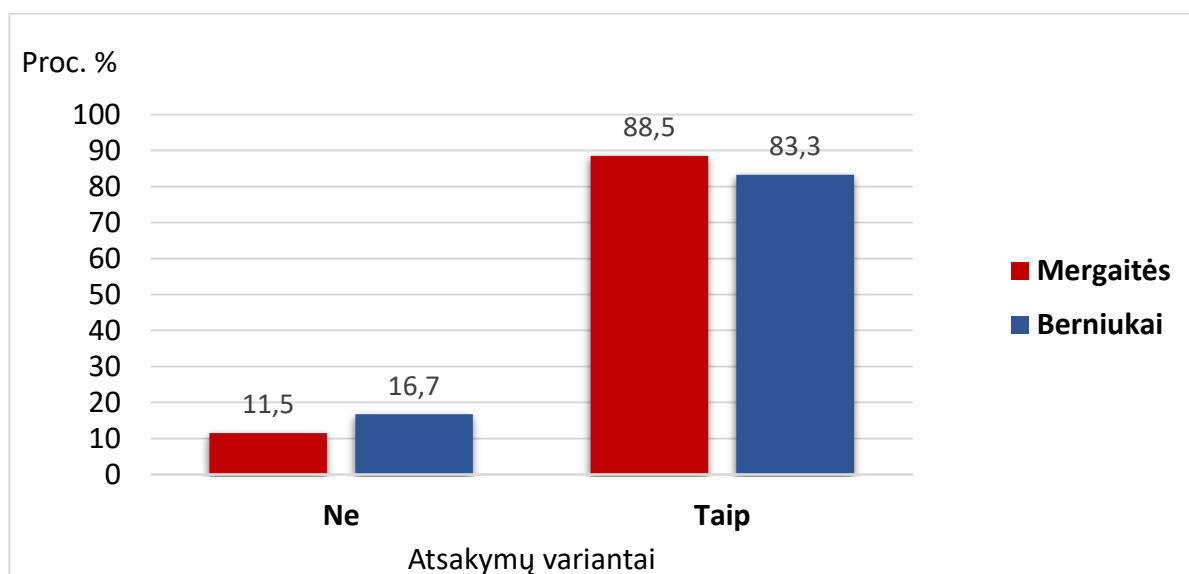
11 pav. Ar pamokų metu įgytos žinios skatina fizinei veiklai? $\chi^2=1,54$; $df=2$; $p=0,46$

Nustatyta, kad berniukų, sutikimo, kad kūno kultūra ir sportas – tai puiki laisvalaikio praleidimo forma, vidutinė reikšmė buvo statistiškai reikšmingai didesnė nei mergaičių, berniukai šiam teiginiui pritaria labiau nei mergaitės ($p=0,03$). Taip pat nustatyta, kad berniukų nesutinkančių

su teiginiu, kad kūno kultūra – tai bereikalingas laiko gaišimas, buvo statistiškai reikšmingai mažiau ($p=0,001$).

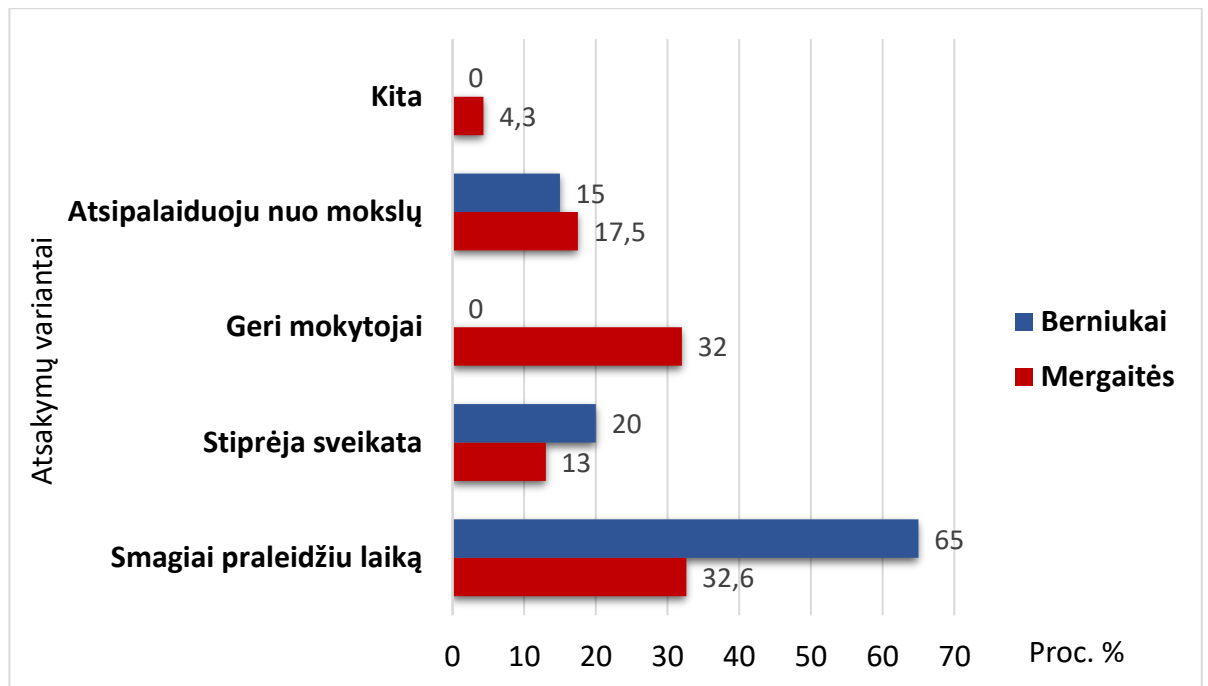
3.2 Mokinių požiūris į kūno kultūros pamokas kaime lyties aspektu

Kitas tyrimo etapas buvo nustatyti mokinių požiūrį į kūno kultūros pamokas, kurie mokosi kaime. Gautus duomenis palyginti lyties aspektu. Šiai tiriamųjų grupei buvo pasirinkta kelių Prienų rajono mokyklų 7-8 klasių moksleiviai. Gavus užpildytų anketų duomenis paaiškėjo, kad didžiajai daliai mokinių besimokančių kaime kūno kultūros pamokos patiko (12 pav.). Palyginus kūno kultūros pamokų patikimą lyties aspektu, paaiškėjo, kad mergaitėms (88,5 proc.) kūno kultūros pamokos labiau patinka, nei berniukams (83,3 proc.). Gauti duomenys statistiškai reikšmingai nesiskyrė, tiek mergaičių, tiek berniukų atsakymų dažnis dėl pamokos populiarumo buvo labai panašus ($p>0,05$).

12 Pav. Kūno kultūros pamokų populiarumas pagal lyti kaime. $\chi^2=0,55$; $df=1$; $p=0,46$

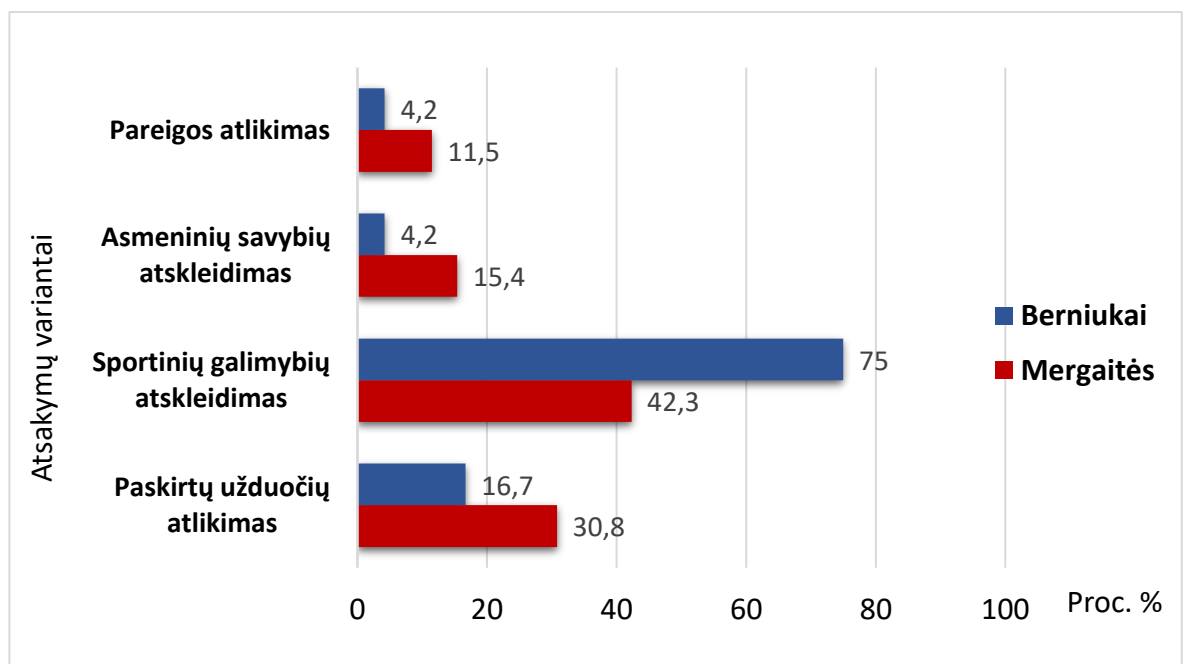
Iš 86 kaime gyvenančių tyrimo respondentų beveik pusė nurodė, kad kūno kultūros pamokas jie labiausiai mėgsta dėl smagiai praleidžiamo laiko (13 pav.). Taip manančių berniukų (65 proc.) buvo du kartus daugiau, nei mergaičių (32,6 proc.). Nebuvo nei vieno berniuko kuriam pamokos patiktų dėl gerų mokytojų, kai tuo tarpu 32 proc. mergaičių pasirinko šį teiginį. Apskaičiuota, kad duomenys statistiškai reikšmingai skyrėsi ($p<0,05$).

13 pav. Kuo labiausiai patinka kūno kultūros pamokos. $\chi^2=20,20$; $df=4$; $p<0,001$

Paskaičiavus anketų duomenis nustatyta, kad mokiniai daugiausiai nemėgsta kūno kultūros pamokos dėl to, jog jos yra neįdomios. Šį variantą pasirinko visi kaime besimokantys berniukai (100 proc.), iš mergaičių šiam teiginiu pritariantčių buvo 66,7 proc. apklaustųjų. Taip pat mergaitės nurodė, kad dar viena pamokų nemėgimo priežastis buvo dėl to, kad neįžvelgia naudos sau, šiuos variantus pasirinko po 33,3 proc. apklaustųjų. Duomenys statistiškai reikšmingai nesiskyrė ($p>0,05$).

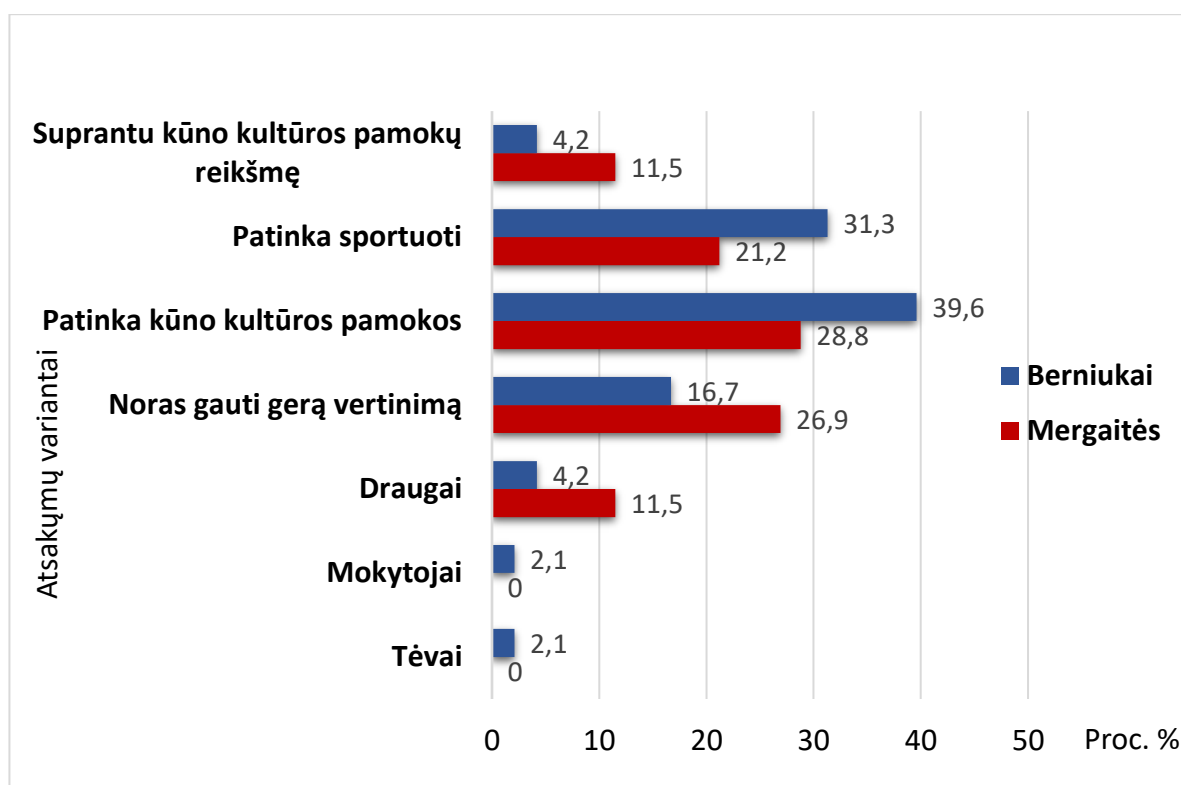
Toliau anketos pagalba buvo nustatinėjama kas mokiniams yra kūno kultūros pamoka. Net 75 proc. berniukų nurodė, kad jiems tai sportinių galimybių atskleidimas, o mergaičių taip manančių buvo 42,3 proc.

14 pav. Kūno kultūros pamoka tau? $\chi^2=11,50$; $df=3$; $p=0,01$

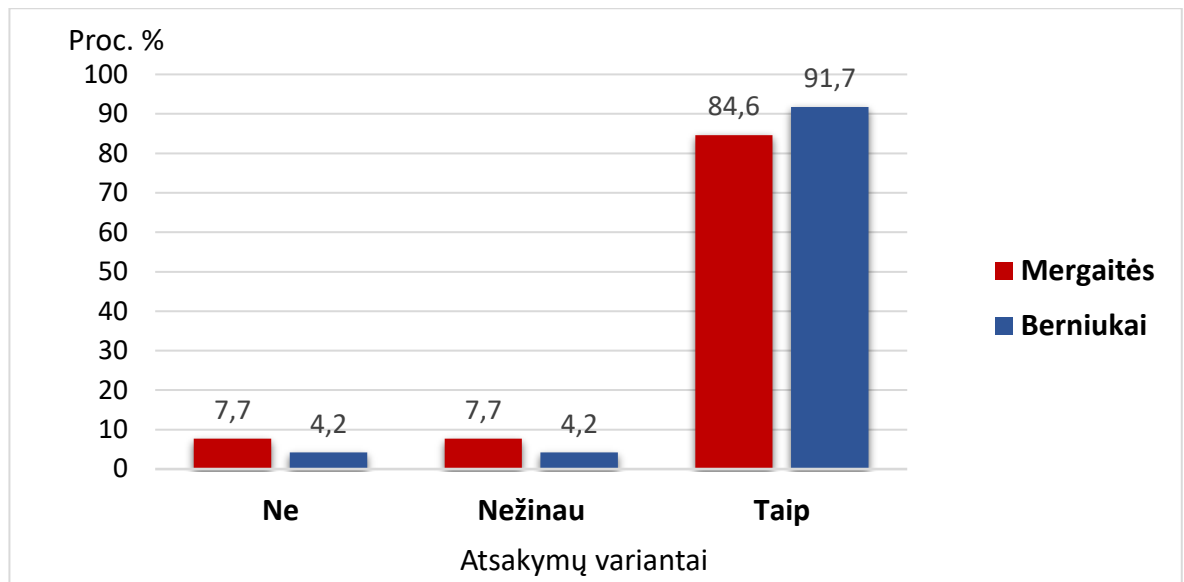
14 paveiksle matome, kad 30,8 proc. mergaičių nurodė, kad tai paskirtų užduočių atlikimas, kai berniukų buvo tik 16,7 proc. Mergaitės (15,4 proc.) labiau, nei berniukai (4,2 proc.) tai matė kaip asmeninių savybių atskleidimą. Gauti duomenys buvo statistiškai reikšmingi ($p < 0,05$).

Į sekantį klausimą kaime gyvenantys mokiniai nurodė kas labiausiai juos skatina lankyti kūno kultūros pamokas (15 pav.). Nustatyta, kad daugiausiai mokinių tiesiog mėgsta pamokas, berniukų pasirinkusių šį variantą buvo 39,6 proc., mergaičių šiek tiek mažiau 28,8 proc. Kad patinka sportuoti pasirinko daugiau berniukų (31,3 proc.), nei mergaičių (21,2 proc.). Noras gauti gerą vertinimą įtakoją daugiau mergaičių (26,9 proc.), nei berniukų (16,7 proc.). Duomenys statistiškai reikšmingai nesiskyrė ($p > 0,05$).

15 pav. Kas skatina lankyti kūno kultūros pamokas? $\chi^2=8,58$; $df=6$; $p=0,20$

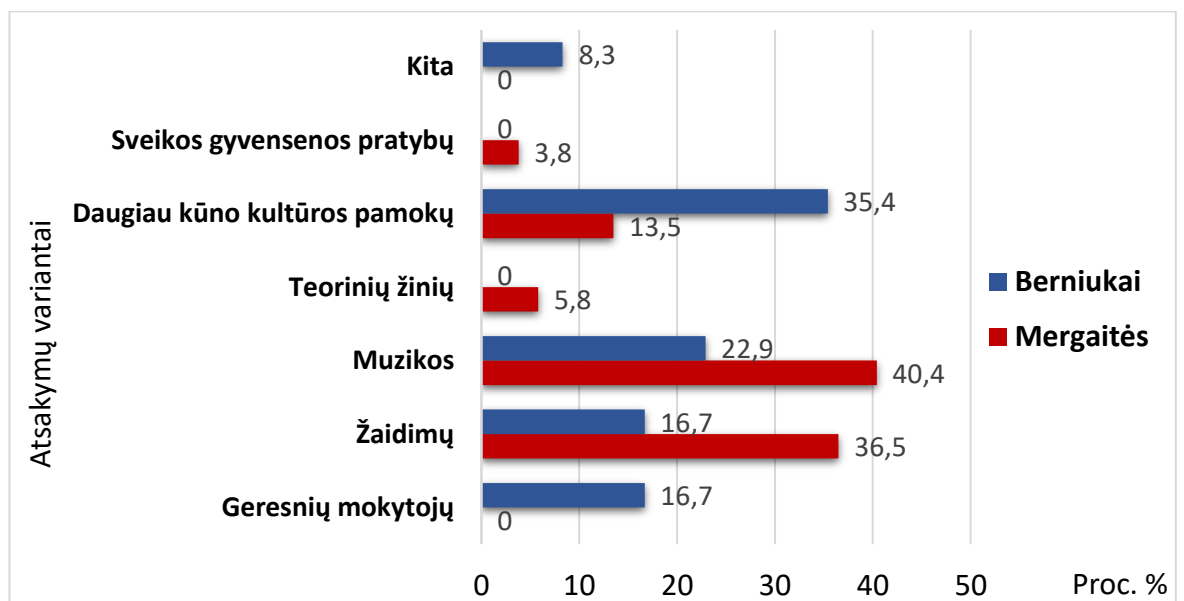
Toliau tyrime buvo aiškinamasi ar mokiniai galvoja, kad kūno kultūra ir sportas padeda stiprinti sveikatą, didinti fizinės galias, darbingumą. Žiūrint į mokinių atsakymų pasiskirstymą (16 pav.) matome, kad didžioji dalis berniukų (91,7 proc.), kaip ir mergaičių (84,6 proc.) šiam teiginiui pritarė. Lytis neturėjo įtakos šiam teiginiui ir duomenys nebuvo statistiškai reikšmingi ($p > 0,05$).

16 pav. Ar kūno kultūra ir sportas padeda stiprinti sveikatą, didinti fizinę galią, darbingumą? $\chi^2=1,18$; $df=2$; $p=0,56$

Tiriant mokinių požiūrį į kūno kultūrą buvo svarbu nustatyti kaip aktyviai jie mankština ir sportuoja per pamokas. Didžioji dalis apklaustųjų, tiek mergaitės (88,5 proc.), tiek berniukai (81,3 proc.) mankština per pamokas pakankamai aktyviai. Apskaičiuojant anketos rezultatus reikšmingų skirtumų tarp lyties nepastebėta ($p>0,05$).

Nustatinėjant ko mokiniai labiausiai pasigenda pamokose, mokinių atsakymai pasiskirstė nevienodai, beveik tris kartus daugiau berniukų (35,4 proc.), nei mergaičių (13,5 proc.) norėtų, kad būtų daugiau kūno kultūros pamokų. Gerų mokytojų labiau norėjo berniukai (16,7 proc.), merginų pritariančių šiam teiginiui neatsirado. Muzikos pasigedo beveik du kartus daugiau mergaičių (40,4 proc.), nei berniukų (22,9).

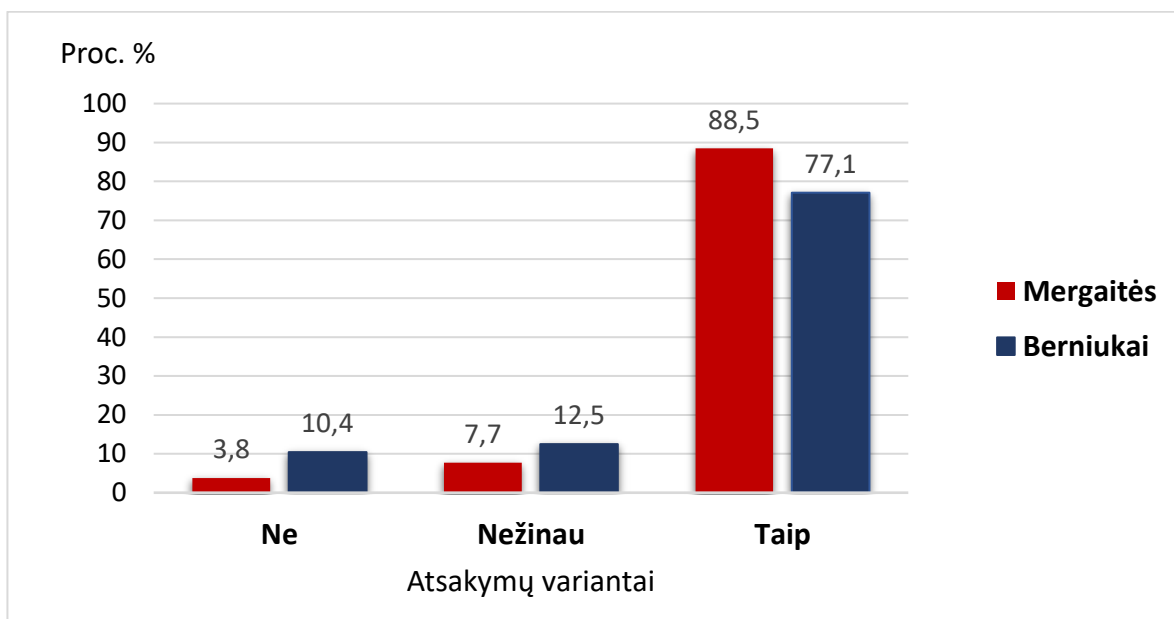

17 pav. Ko mokiniai labiausiai pasigenda per kūno kultūros pamokas? $\chi^2=28,66$, $df=6$, $p<0,001$

Taip pat mergaitėms labiau trūko žaidimų – 36,5 proc., o berniukų su šiuo teiginiu sutiko tik 16,7 proc. Neatsirado nei vienas berniukas, kuris gyvena ir mokosi kaime, kuris pasigestų teorinių žinių ar sveikos gyvensenos patyčių. Apskaičiavus gautus šio anketos klausimo atsakymus nustatyta, kad jie buvo statistiškai reikšmingi ($p < 0,05$).

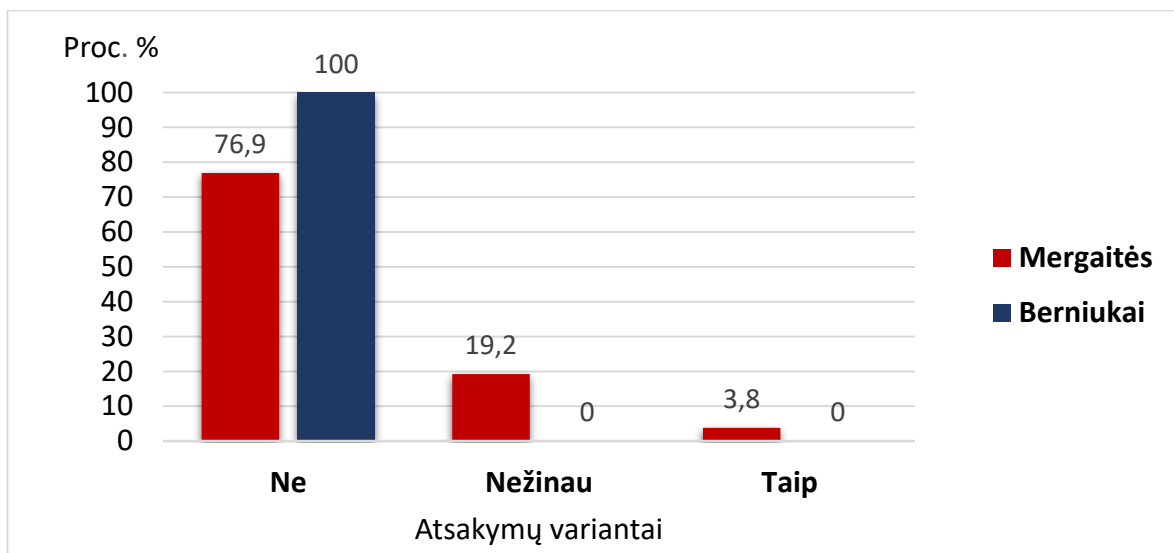
Paklausti mokiniai su kokiomis problemomis jie susiduria kūno kultūros pamokų metu, merginos (19,2 proc.) ir vaikinai (29,2 proc.) pabrėžė, kad pamokos yra neįdomios ir nuobodžios. Dar mergaitėms (28,8) ir berniukams (14,6 proc.) trūko sporto inventoriaus. Taip pat pažymėjo, kad mažai organizuojama varžybų, mergaitės (28,8 proc.) šio veiksnio pasigedo labiau, nei berniukai (16,7 proc.) Berniukams (16,7 proc.) šiek tiek daugiau, nei mergaitėms (7,7 proc.) trūko teorinių žinių. Analizuojant duomenis lyties aspektu statistiškai reikšmingų skirtumų nepastebėta ($p > 0,05$).

Klausimu ar reikalingos kūno kultūros pamokos (18 pav.), tiek mergaitės (88,5 proc.), tiek berniukai buvo gana aiškos pozicijos, didžiajai daliai mokinių pamokos buvo reikalingos. Reikia pastebėti, kad mergaitės buvo labiau teigiamai nusiteikusios kūno kultūros atžvilgiu. Tik 3,8 proc. kaime besimokinančių merginų manė, kad kūno kultūros pamokos yra nereikalingos, berniukų taip manančių buvo net 10,4 proc. Šiek tiek daugiau berniukų (12,5 proc.), nei mergaičių (7,7 proc.) šiam klausimui atsakymo nežinojo. Šis klausimas lyties aspektu statistiškai reikšmingai nesiskyrė ($p > 0,05$).

18 pav. Ar reikalingos kūno kultūros pamokos? $\chi^2=2,51$; $df=2$; $p=0,29$

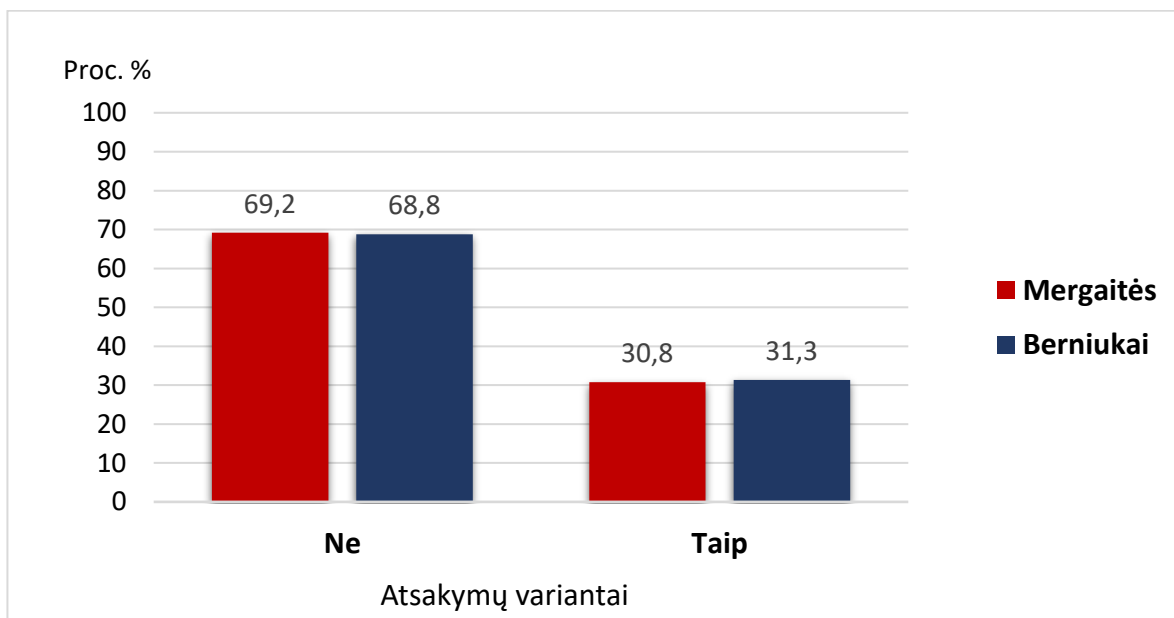
Į klausimą ar norėtų, kad būtų panaikintos kūno kultūros pamokos, merginos vienareikšmiškai paprieštaravo šiam teiginiui (100 proc.), o berniukų (76,9 proc.) buvo šiek tiek mažiau. Nemaža dalis berniukų (19,2 proc.) į šį klausimą atsakymo neturėjo ir tik 3,8 proc. berniukų nepritarė šiam teiginiui.

19 pav. Ar norėtum, kad kūno kultūros pamokos būtų panaikintos. $\chi^2=12,59$; $df=2$; $p=0,002$

Analizuojant duomenis lyties aspektu, buvo nustatytas statistiškai reikšmingas skirtumas tarp lyčių atsakymų. ($p<0,05$).

Tyrimo metu buvo norima išsiaiškinti ar mokiniai ne pamokų metu sportuoja kokiam nors sporto klube ar sporto mokykloje (20 pav.). Mankštinimasis ir sportavimas kaime po pamokų nepriklausė nuo lyties, tiek berniukai (68,8 proc.), tiek mergaitės (69,2 proc.) nesimankština ar nesportuoja sporto klubuose, ar sporto mokyklose beveik vienodai. Atsakymai į šį klausimą statistiškai reikšmingai nesiskyrė ($p>0,05$).

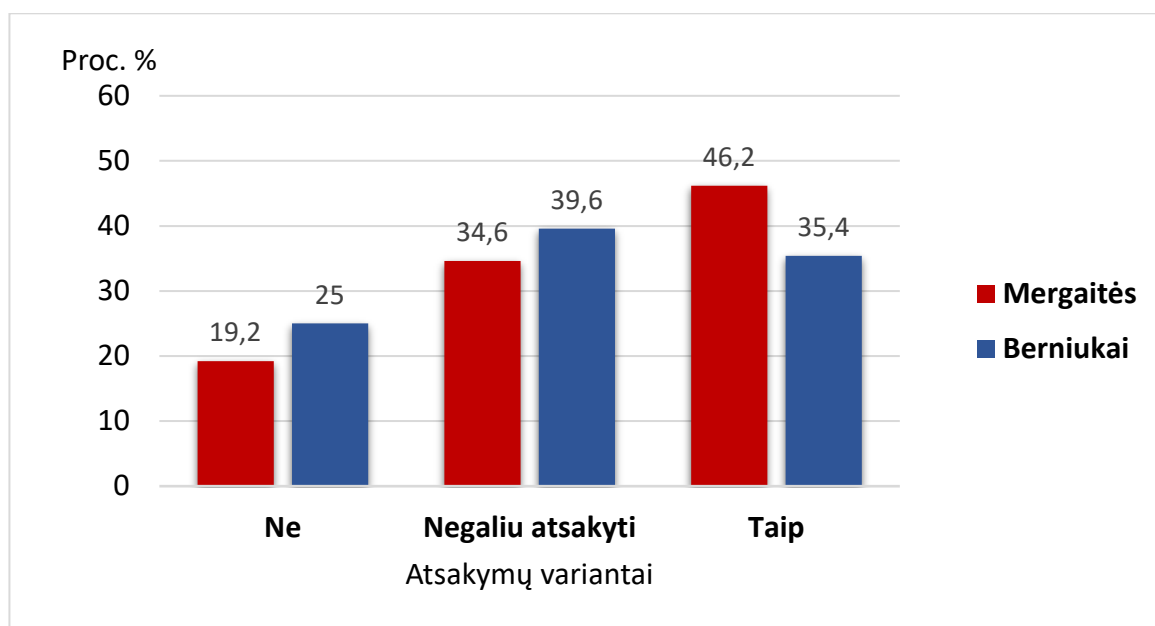
20 pav. Ar tu mankštiniesi, sportuoji po pamokų sporto klube ar sporto mokykloje? $\chi^2=0,003$; $df=1$; $p=0,96$

Tyrimo dalyvavę mokiniai supranta, kad fiziniai pratimai daro įtaką fizinei būklei ir kūno formoms, tiek berniukai (79,2 proc.) tiek mergaitės (75 proc.) į šį klausimą atsakė teigiamai. Ar fiziniai pratimai daro teigiamą įtaką, dalis berniukų (16,7 proc.) ir mergaičių (17,3 proc.) nežinojo. Ir

tik maža dalis mokinių buvo neigiamos nuomonės, atitinkamai mergaitės – 7,7 proc. ir berniukai – 4,6 proc. Lyties aspektu atsakymai į šį klausimą statistiškai reikšmingai nesiskyrė ($p>0,05$).

Mokinių atsakymai dėl teigiamų asmeninių savybių ugdymo per kūno kultūros pamokas neturėjo dominuojančio veiksnio. Nors atsakymai šiek tiek skyrėsi, tačiau statistiškai reikšmingų skirtumų lyties aspektu nepastebėta ($p>0,05$). Galima akcentuoti pagrindinius mokinių pasirinktus atsakymo variantus. Beveik trečdalis mokinių iš kurių mergaitės (38,5 proc.) ir berniukai (22,9 proc.) nurodė, kad kūno kultūra ir sportas labiausiai ugdo valią ir ryžtingumą. 22 proc. mokinių pažymėjo, kad kūno kultūra suteikia pasitikėjimo savimi, mergaitės ir berniukai šį veiksnį pasirinko vienodai. Taip pat buvo dalis mokinių kurie neturėjo nuomonės šiam klausimui, mergaičių (19,2 proc.) buvo šiek tiek mažiau, nei berniukų (25 proc.). Buvo daugiau berniukų (12,5 proc.), nei mergaičių (5,8 proc.) kurie galvoja, kad kūno kultūra ugdo saviraišką ir išradingumą.

7-8 klasių, kaime gyvenančių mokinių, buvo klausama ar kūno kultūros pamokų metu įgytos žinios skatina kokias nors fizinei veiklai (21 pav.). Paaiškėjo, kad buvo panašus skaičius mokinių nežinančių ir galvojančių, jog įgytos žinios turi teigiamos įtakos fizinei veiklai.

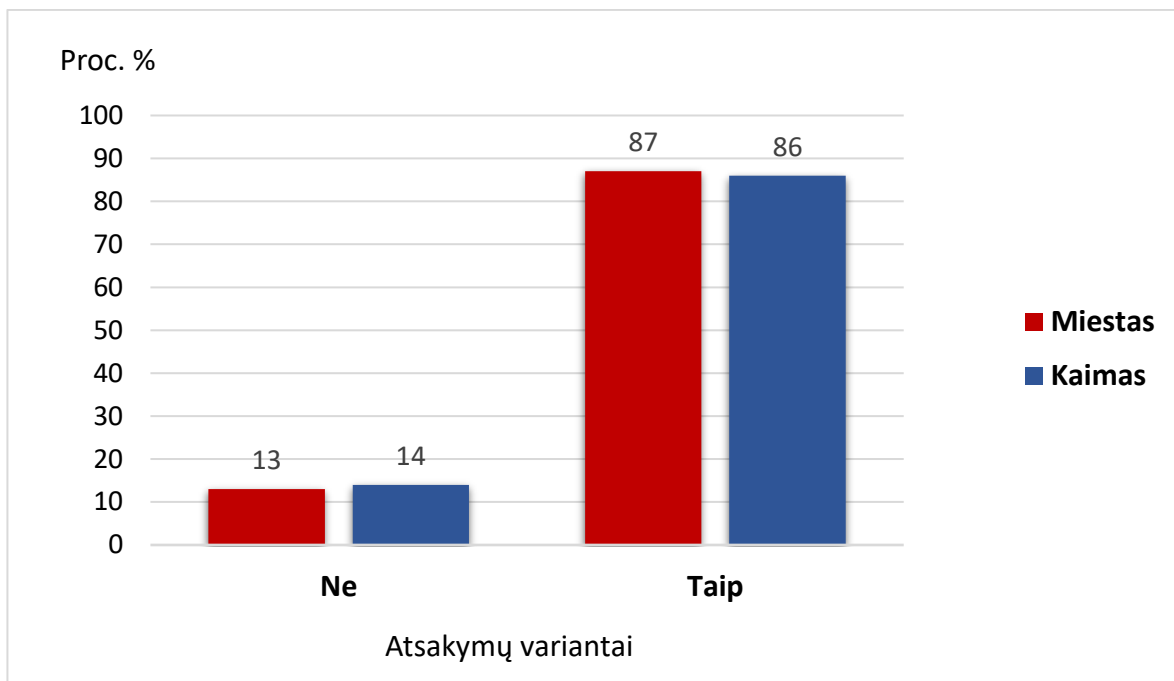

21 pav. Ar pamokų metu įgytos žinios skatina fizinei veiklai? $\chi^2=1,25$; $df=2$; $p=0,54$

Mergaitės (46,2 proc.) labiau, nei berniukai (35,4 proc.) į teiginį žiūrėjo teigiamai. Šiek tiek daugiau berniukų (39,6 proc.), nei mergaičių (34,6 proc.) atsakymo neturėjo. Ir maža dalis mergaičių (19,2 proc.) ir berniukų (25 proc.) nesutiko su šiuo teiginiu. Išanalizavus atsakymus paaiškėjo, kad lytis neturi įtakos nuomonei apie kūno kultūros pamokų metu įgytų žinių skatinimą fizinei veiklai ($p>0,05$).

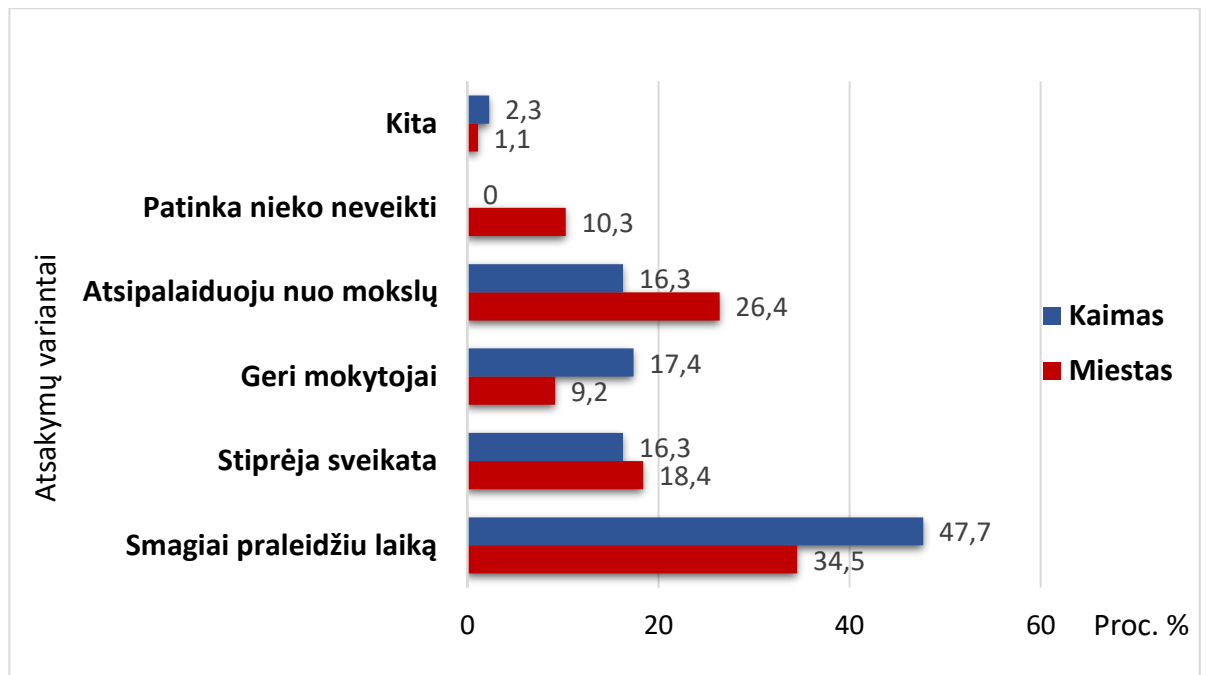
3.3 Miesto ir kaimo mokinių požiūrio į kūno kultūros pamokas palyginimas

Trečioje tyrimo dalyje, palyginome požiūrį į kūno kultūros pamokas tarp miesto ir kaimo 7-8 klasių mokinių. Pirmuoju klausimu buvo išsiaiškinta ar mokiniams patinka kūno kultūros pamokos. Paaiškėjo, jog požiūriai beveik vienodi, tarp miesto ir kaimo skirtumas buvo tiksliai 1 procentas (22 pav.). Atsakymai statistiškai reikšmingai nesiskyrė ($p>0,05$).

22 pav. Ar patinka kūno kultūros pamoka? $\chi^2=0,04$; $df=1$; $p=0,84$

Paklausus kaimo ir miesto 7-8 klasių mokinių kuo labiausiai patinka kūno kultūros pamokos paaiškėjo, kad bendrai paėmus abiejų regionų mokiniams pamokos labiausiai patinka dėl jose smagiai praleidžiamo laiko (41 proc.). Lyginant regionus paaiškėjo, kad kaimo mokiniai (47,7 proc.) dažniau, nei miesto (34,5 proc.) nurodė šį atsakymo variantą. Neatsirado nei vieno mokinio kaime, kuriam kūno kultūros pamokose patinka nieko neveikti, kai tuo tarpu mieste (10,3 proc.) šį variantą pasirinko 9 mokiniai. Žemiau nurodytoje diagramoje (23 pav.) matome, kad miesto mokiniai (26,4 proc.) kūno kultūros pamokas mėgsta dėl to, jog jose gali atsipalaiduoti, mokiniai (16,3 proc.) kaime šį teiginį pasirinko rečiau. Tiek kaimo (16,3 proc.), tiek miesto (18,4 proc.) mokiniai buvo panašios nuomonės dėl teiginio, kad kūno kultūros pamokų dėka stiprėja sveikata. Beveik du kartus daugiau mokinių kaime (17,4 proc.), nei mieste (9,2 proc.) mėgsta kūno kultūros pamokas dėl gerų mokytojų. Nuo mokinių gyvenamosios vietos priklausė kūno kultūros pamokų patikimas, duomenų skirtumai statistiškai patikimi ($p<0,05$).

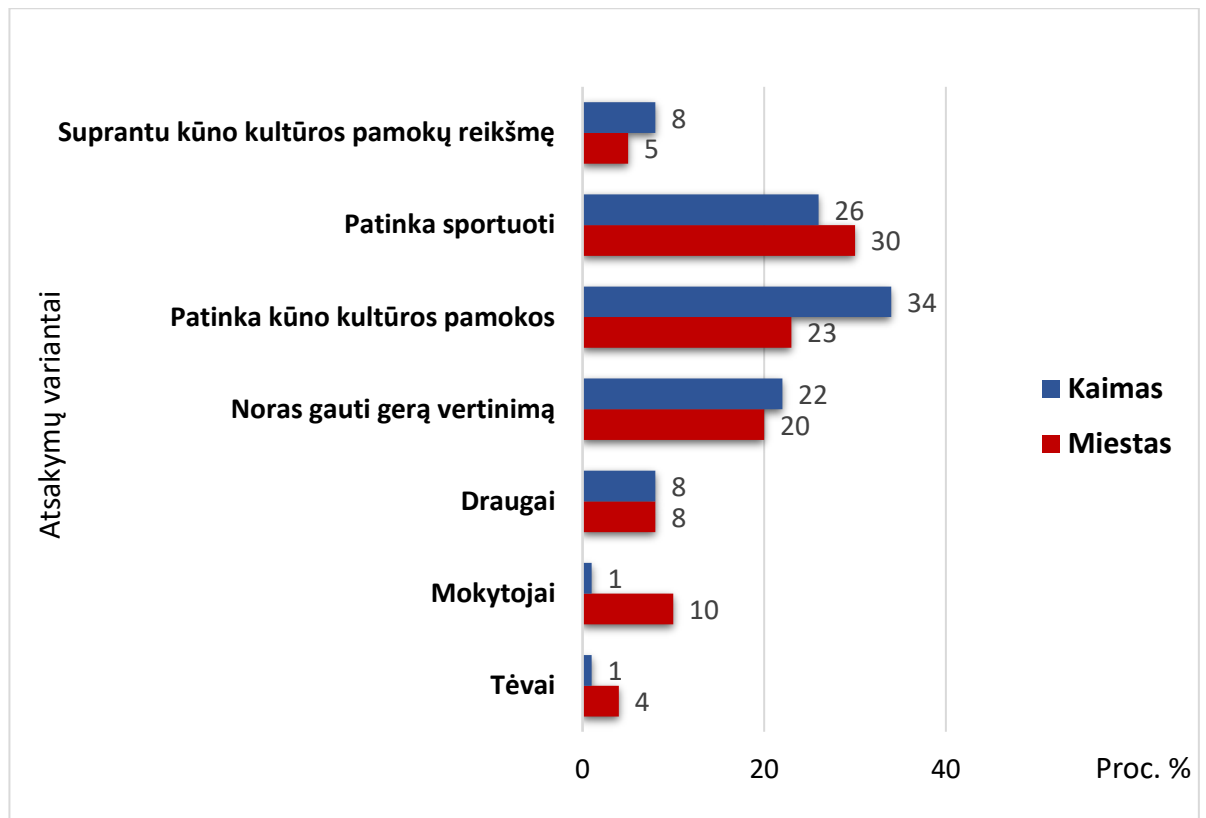

23 pav. Kuo labiausiai patinka kūno kultūros pamokos. $\chi^2=15,49$; $df=5$; $p<0,01$

Paskaičiavus anketų duomenis nustatyta, kad mokiniai nemėgsta kūno kultūros pamokos dėl panašių priežasčių abiejuose regionuose. Didžiausia dalis respondentų pažymėjo, kad dėl neįdomių pamokų, mieste (84,6 proc.) šį atsakymą pasirinko beveik tiek pat mokinių kaip ir kaime (85,7 proc.). Mokinių buvo daugiau kaime (14,3 proc.), nei mieste (7,7 proc.) kurie nemėgsta kūno kultūros dėl to, kad neįžvelgia naudos sau. Neatsirado nei vieno mokinio kaime kuriam nepatiktų kūno kultūros pamokos dėl netinkamų mokytojų, kai tuo tarpu mieste buvo tik vienas taip teigiantis respondentas.

Nors gyvenamoji vieta neturėjo įtakos nuomonei apie kūno kultūros pamokas ($p>0,05$), galima pažymėti, kad buvo daugiau kaime (58 proc.) nei mieste (43 proc.) gyvenančių 7-8 klasių mokinių kuriems kūno kultūros pamoka, tai sportinių galimybių atskleidimas. Paskirtų užduočių atlikimą pasirinko daugiau mokinių mieste (32 proc.) nei kaime (24 proc.). 13 proc. mokinių gyvenančių mieste nurodė, jog pamokos, tai asmeninių savybių atskleidimas, šį variantą kaime pasirinko 10 proc. mokinių. Tik mažai daliui mieste (12 proc.) besimokančių mokinių pamokos, tai pareigos atlikimas. Kaime (8 proc.) taip teigiančių buvo dar mažiau.

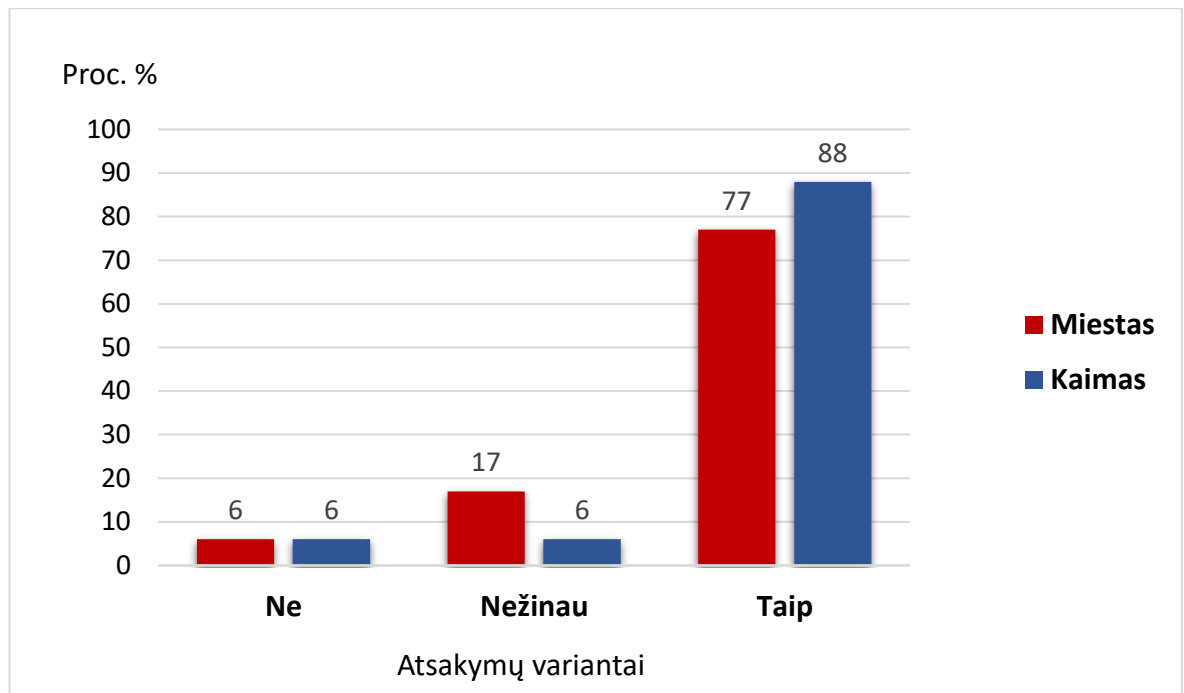
Analizuojant miesto ir kaimo mokinių lankomumą skatinančius veiksnius paaiškėjo, kad 10 proc. mieste gyvenančių mokinių lankyti kūno kultūros pamokas skatina mokytojai ir tik 1 proc. mokinių iš kaimo sutinka su šiuo teiginiu. 24 paveiksle matome, kad 34 proc. mokinių iš miesto patinka kūno kultūros pamokos, o iš kaimo gyvenančių mokinių gavome 29 proc. atsakymo variantų.

24 pav. Kas skatina lankyti kūno kultūros pamokas? $\chi^2=12,36$; $df=6$; $p=0,05$

Beveik tiek pat mokinių kūno kultūros pamokos patinka dėl to, kad mėgsta sportuoti ir kaime taip teigiančių buvo 26 proc., o mieste 30 proc. Dėl noro gauti gerą vertinimą mokiniai iš kaimo sutiko su šiuo teiginiu 20 proc., o tuo tarpu moksleiviai iš miesto 22 proc. Kad mokinius skatina lankyti pamokas draugai, pasirinko vienoda dalis respondentų (8 proc.), suprantančių kūno kultūros reikšmę kaime buvo, tik 8 proc. respondentų, o mieste tik 5 proc. Tėvų įtakos buvo dar mažiau, mieste 4 proc. ir kaime tik 1 proc. Šio klausimo pasirinktų atsakymų variantų skirtumai buvo statistiškai patikimi ($p=0.05$).

Žemiau pateiktoje diagramoje matome, kad didžioji dalis mokinių gyvenančių skirtingose regionuose galvoja, kad kūno kultūra ir sportas padeda stiprinti sveikatą (25 pav.).

25 pav. *Ar kūno kultūra padeda stiprinti sveikatą, didinti fizines galias, darbingumą?*
 $\chi^2=5,99$; $df=2$; $p=0,05$

Buvo kur kas daugiau mokinių iš miesto (17 proc.) nei iš kaimo (6 proc.) kurie šiam teiginiui nuomonės negalėjo pareikšti. Prieštaraujančių mokinių abiejuose regionuose buvo po lygiai (6 proc.). Šio klausimo atsakymai turėjo statistiškai reikšmingus skirtumus ($p=0,05$).

Palyginant atsakymus į klausimą ar mokiniai aktyviai mankštinasi per kūno kultūros pamokas, paaiškėjo, kad gyvenamoji vieta neturi įtakos aktyviam mankštinimuisi. Buvo nustatyta, kad didžioji dalis abiejų regionų moksleivių pakankamai mankštinasi per kūno kultūros pamokas, mieste šį atsakymo variantą pasirinko 83 proc., o kaime 85 proc. respondentų. Duomenys statistiškai patikimai nesiskyrė ($p>0,05$).

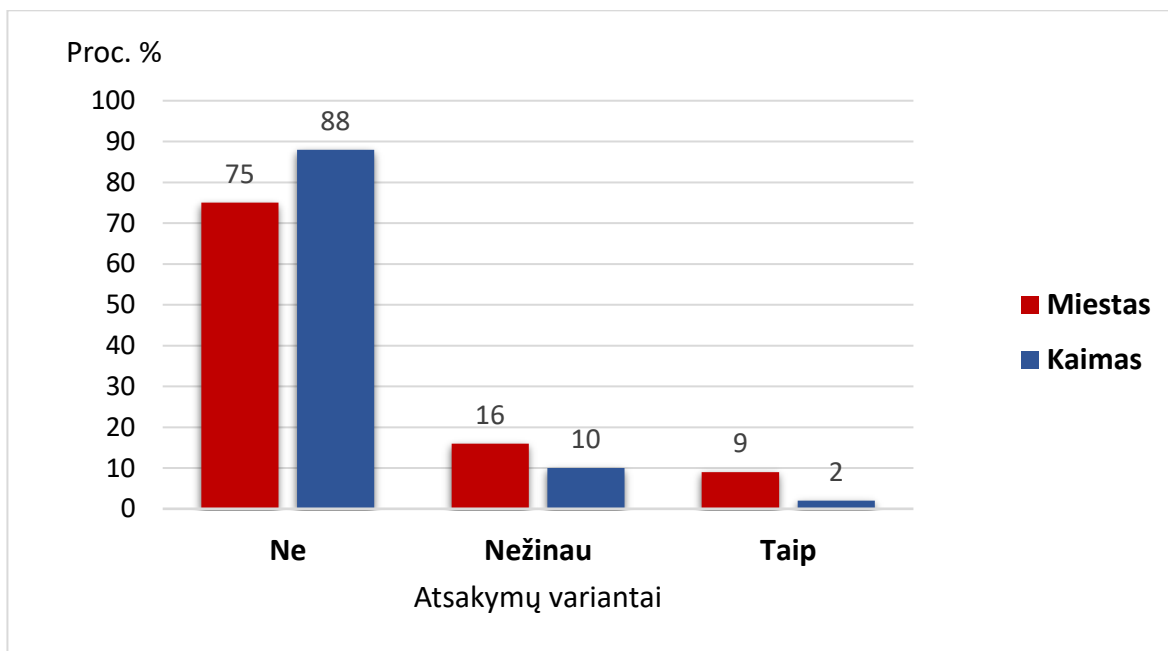
Lyginant abiejų gyvenamųjų vietovių mokinių atsakymus ko jie daugiausiai pasigenda per kūno kultūros pamokas nustatyta, kad tiek miesto mokiniams (36 proc.), tiek mokiniams (27 proc.) iš kaimo trūksta žaidimų. Taip pat paaiškėjo, kad mieste pasigenda muzikos 27 proc. respondentų, o kaime 36 proc. Didžiausias skirtumas tarp vieno iš veiksmų kurio pasigenda pamokoje, buvo noras turėti daugiau kūno kultūros pamokų, mieste taip teigiančių buvo 11 proc., o kaime 24 proc. respondentų. Tačiau žiūrint bendrai gyvenamoji vieta įtakos atsakymų variantų pasiskirstymams neturėjo, teiginiai statistiškai reikšmingai nesiskyrė ($p>0,05$).

Nustatinėjant problemas su kuriomis susiduria kūno kultūros pamokose, abiejuose tiriamųjų grupėse neišryškėjo vieno dominuojančio atsakymų varianto. Iš viso ketvirtadalis mokinių nurodė, kad pamokos tiesiog neįdomios, kaime taip teigiančių buvo 24 proc. respondentų, o mieste 26 proc.

Panašus skaičius respondentų buvo nepatenkinti per mažu varžybų organizavimu, mieste (21 proc.) taip manančių buvo tik truputį mažiau, nei kaime (23 proc.). Dėl sporto inventoriaus trūkumo mieste nurodė 20 proc. apklaustųjų ir kaime 22 proc. Maža dalis apklaustųjų vieną iš problemų nurodė teorinių žinių trūkumą, kaimo mokiniams (12 proc.) jų trūko tik šiek tiek mažiau, nei miesto (14 proc.). Atsakymų skirtumai statistiškai reikšmingai nesiskyrė ($p>0,05$).

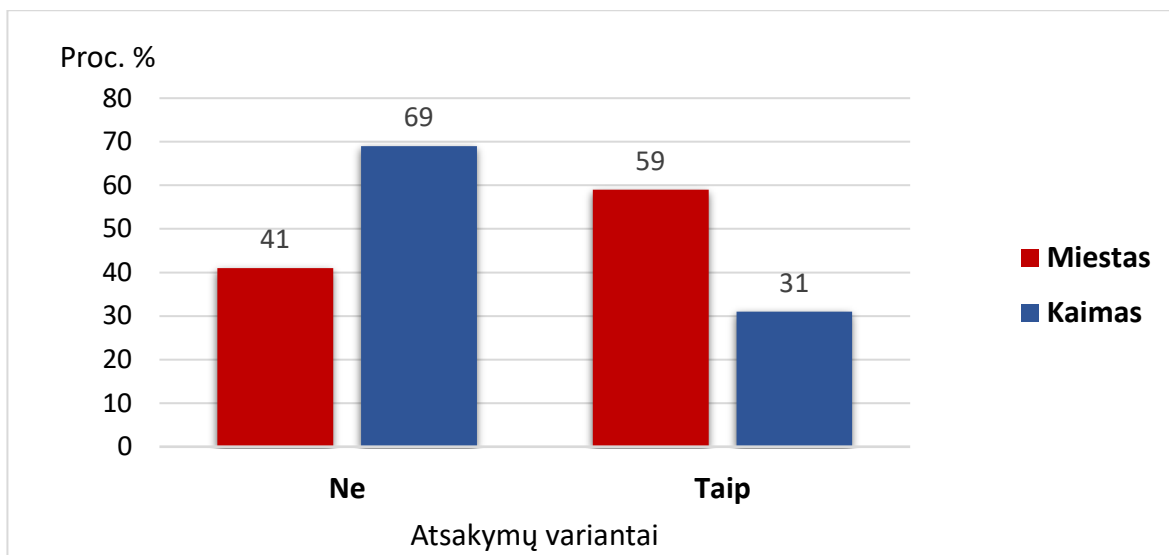
Su teiginiu ar reikalingos kūno kultūros pamokos sutiko didžioji dalis abiejų tiriamųjų grupių mokinių. Mieste taip manančių buvo 72 proc. apklaustųjų, o kaime 83 proc. respondentų. Jokios nuomonės neturėjo 15 proc. miesto ir 10 proc. kaimo moksleivių. Šio klausimo atsakymų teiginiai tarp abiejų gyvenamų regionų statistiškai reikšmingai nesiskyrė ($p>0,05$).

Toliau tyrime buvo nustatyta, kad gyvenamoji vieta turi įtakos mokinių nuomonei dėl kūno kultūros pamokų panaikinimo (26 pav.). Buvo statistiškai reikšmingai daugiau mieste (9 proc.), nei kaime (2 proc.), besimokančių mokinių kurie norėtų, kad kūno kultūros pamokos būtų panaikintos. 16 proc. mokinių mieste ir 10 proc. respondentų kaime šiam klausimui nuomonės neturėjo. Atsakymai šiuo klausimu statistiškai reikšmingai skyrėsi ($p<0,05$).

26 pav. Ar norėtum, kad kūno kultūros pamokos būtų panaikintos? $\chi^2=6,88$; $df=2$; $p=0,03$

Kaip 27 paveiksle matome po pamokų mankštinais ar sportuoja kurioje nors sporto mokykloje ar klube statistiškai reikšmingai daugiau ($p<0,05$) mokinių mieste (59 proc.), nei kaime (31 proc.).

27 pav. *Ar sportuoji po pamokų kurioje nors sporto mokykloje ar klube?* $\chi^2=15,89$; $df=3$; $p=0$

Didžioji dalis moksleivių abiejuose regionuose teigė, kad fiziniai pratimai daro teigiamą įtaką fizinei būklei ir kūno formoms. Mieste šį atsakymų variantą pasirinko 83 proc. respondentų, o kaime 77 proc. apklaustųjų. Mokinių nežinančių buvo didesnė dalis, nei šiam teiginiui prieštaraujančių. Kaime nuomonės neturėjo 17 proc. mokinių, mieste 10 proc. apklaustųjų. Šio teiginio atsakymų skirtumai statistiškai reikšmingai nesiskyrė ($p>0,05$).

Miesto 7-8 klasių mokiniai tarp teigiamų savybių kurias ugdo kūno kultūra ir sportas daugiausiai paminėjo šiuos atsakymų variantus: suteikia pasitikėjimo savimi (26 proc.), ugdo valią ir ryžtą (26 proc.), 24 proc. teigiamų savybių nežinojo ir 8 proc. nurodė, jog skatina pažinti save. Kaimo mokyklų respondentai dažniausiai pasirinko šiuos atsakymų variantus: ugdo valią ir ryžtą (31 proc.), suteikia pasitikėjimo savimi (22 proc.), tiek pat tiriamųjų atsakymo nežinojo (22 proc.), 9 proc. pažymėjo, kad ugdo saviraišką ir išradingumą. Šie atsakymų variantai statistiškai reikšmingai nesiskyrė ($p>0,05$).

Kitu klausimu buvo klausama ar kūno kultūros pamokų metu įgytos žinios skatina sportuoti. Palyginus rezultatus paaiškėjo, kad daugiau kaip pusė mieste besimokančių mokinių (54 proc.) sutiko su šiuo teiginiu, o nepritare ar neturėjo nuomonės po lygiai tyrimo respondentų (23 proc.). Mokiniai gyvenantys kaime nebuvo tokie tikri atsakydami į šį klausimą tik 41 proc. apklaustųjų sutiko su šiuo teiginiu, net 37 proc. atsakymo neturėjo ir 22 proc. nesutiko su šiuo teiginiu. Atsakymų skirtumai tarp regionų nebuvo pakankamai dideli, tad statistiškai reikšmingai neišsiskyrė ($p>0,05$).

Atsakant į teiginį, kūno kultūra ir sportas – tai puiki laisvalaikio praleidimo forma, didžioji dalis respondentų buvo labiau teigiamos nuomonės. Respondentų atsakymai buvo beveik vienodi, tiek mieste, tiek kaime. Mokinių kurie gyvena kaime, manančių, kad kūno kultūra – tai puiki

laisvalaikio praleidimo forma buvo beveik 80 proc. pasisakiusiųjų. Taip manančių mokinių mieste buvo beveik 78 proc. apklaustųjų. Duomenys patikimai statistiškai nesiskiria ($p>0,05$).

Mokinių buvo paklausta ar jie sutinka su nuomone, kad kūno kultūra ir sportas – tai bereikalingas laiko gaišimas. Šiuo aspektu tarp dviejų skirtingų gyvenamų vietų nuomonės išsiskyrė. Nustatyta, kad kaime gyvenančių moksleivių, nesutikimo, kad sportas ir kūno kultūra – tai bereikalingas laiko gaišimas, vidutinė reikšmė buvo statistiškai reikšmingai mažesnė nei mieste gyvenančių, kaime gyvenantys (71,5 proc.) 7-8 klasių moksleiviai šiam teiginiui nepitaria labiau nei mieste gyvenantys (64 proc.), ($p<0,02$).

4. APTARIMAS

Kūno kultūros pamoka yra viena iš pagrindinių priemonių galinti įtraukti mokinius į aktyvią fizinę veiklą. Teigiamas požiūris į aktyvų gyvenimo būdą turi susiformuoti dar jauname amžiuje. Maži vaikai yra judrūs, nenustygstantys vietoje. Vaikai, lankantys priešmokyklinio ugdymo įstaigas, ir bendrojo ugdymo mokyklų pradinių klasių mokiniai taip pat aktyvūs, sportuoja, bėgioja. Bet, jau nuo penktos klasės daugiau dėmesio imama skirti kitiems dalykams – kūno kultūros pamoka tampa nereikšmingu, nesvarbiu dalyku.

Šiame tyrime norėta nustatyti ir palyginti mokinių požiūrį į kūno kultūros pamokas mieste ir kaime. Išanalizavus respondentų anketas paaiškėjo, kad mokinių požiūris į kūno kultūrą yra labai aukštas. Mieste besimokančių ir kūno kultūros pamokas mėgstančių mokinių buvo 87 proc., kaime beveik tiek pat – 86 proc. Panašius rezultatus gavo Donovan, Mercier, & Phillips (2015) atlikto tyrimo metu, jie nustatė, kad teigiamą požiūrį į kūno kultūros pamokas turi beveik 80 proc. mokinių.

Palyginus 7-8 klasių moksleivių požiūrį lyties aspektu šiame tyrime nustatyta, kad berniukų (87 proc.) požiūris buvo labiau teigiamas, nei mergaičių (82 proc.). Apžvelgiant jau atliktus tyrimus mokinių požiūriui į kūno kultūros pamokas nustatyti dažniausiai pastebima, kad moksleivių požiūriai tyrinėjant lyties aspektu skiriasi, merginų požiūris būna mažiau teigiamas (Koca & Demirhan, 2004; Koca, Asci & Demirhan, 2005.). Tuo tarpu tiriant pradinių klasių moksleivius lyties aspektu reikšmingas skirtumas nenustatytas, tačiau nustatyta, kad geresnis požiūris į kūno kultūros pamokas bus mokinių besimokančių kaime, nei tų kurie mokosi mieste (Bartik & Kubiš, 2016).

Anot Blauzdžio (2002) dauguma mokinių ateina į kūno kultūros pamokas ne mokytis, o tik atsigauti po įtemptų protinio lavinimo dalyko pamokų, kartais pašėlti, pažaisti ir nieko naujo nenori išgirsti, įsiminti, atlikti. Tai patvirtina šio tyrimo metu gauti rezultatai. Į klausimą kuo labiausiai patinka kūno kultūros pamokos, 41 proc. apklaustųjų pamokų metu smagiai praleidžia laiką, penktadalis (21,4 proc.) apklaustųjų atsipalaiduoja nuo mokslų ir iš mieste gyvenančių mokinių buvo gauti duomenys, kad jiems patinka nieko neveikti.

Atlikto tyrimo rezultatai parodė, jog tiek kaimo, tiek miesto mokinius lankyti kūno kultūros pamokas skatina mažiau reikšmingi veiksniai: noras gauti gerą įvertinimą (21 proc.) ar noras sportuoti (26 proc.). Mažiausią įtaką mokinių norui turėjo tėvai ir mokytojai. Grinienės ir Dudonienės (2003) nuomone, mažą kūno kultūros pamokų populiarumą lemia per menka tėvų, mokytojų ir draugų įtaka.

Atlikus mokslinius tyrimus nustatyta, kad teigiamas požiūris į kūno kultūrą yra tiesiogiai susijęs su mokinių įsitraukimu į kūno kultūros pamokas ir jų aktyvaus gyvenimo būdu (Lazarevic, Orlic, Lazarevic B., & Janic, 2015). Mieste ir kaime gyvenantys mokiniai teigia, kad kūno kultūros pamokų metu jie aktyviai sportuoja ir mankštinasi, taip nurodė 84 proc. apklaustųjų.

Šio tyrimo metu buvo nustatyta, kad buvo du kartus mažiau mokinių (31 proc.) besimokančių kaime, kurie mankština ar sportuoja kurioje nors sporto mokykloje ar būrelyje po pamokų. Mokinių įsitraukimas į popamokinę sportinę veiklą gali teigiamai įtakoti mokinių požiūrį į kūno kultūrą. Keskin ir kt. (2017) savo tyrime nustatė, kad moksleivių, kurie priklauso kuriai nors sporto organizacijai ir aktyviai dalyvauja jos veikloje ir varžybose, požiūris į kūno kultūros pamokas bus teigiamas ir šis rezultatas yra statistiškai reikšmingas.

Adaškevičienė (2004) teigia, kad požiūrį į kūno kultūrą neigiamai veikia šie veiksniai: silpnas kūno kultūros ir sveikos gyvensenos reikšmės suvokimas, pratybų monotoniškumas, blogos higienos sąlygos, nešvari ir netvarkinga aplinka, nekokybiškas inventorių, jo nebuvimas. Tai patvirtina šios apklausos metu paaiškėjusios problemos su kuriomis susiduria mokiniai per kūno kultūros pamokas. 25 proc. apklaustųjų nurodė, kad pamokos yra neįdomios ir nuobodžios, dėl prasto sporto inventoriaus pažymėjo 21 proc. mokinių.

Nors atlikto tyrimo rezultatai parodė, kad mokinių požiūris į kūno kultūros pamokas yra pakankamai aukštas, tačiau dėl mažėjančio fizinio aktyvumo vaikų ir jaunimo tarpe, būtini tolimesni ir išsamesni tyrimai šia tema.

IŠVADOS

1. Mokinių požiūris į kūno kultūros pamokas mieste yra teigiamas. Berniukai buvo šiek tiek geriau nusiteikę kūno kultūros atžvilgiu nei mergaitės. Mokinių fizinis aktyvumas po pamokų buvo labai panašus žvelgiant lyties aspektu. Buvo šiek tiek daugiau merginų, kurios galvojo, kad kūno kultūros pamokos yra nereikalingos. Taip pat galima pažymėti, kad berniukams labiau nei mergaitėms trūksta teorinių žinių.

2. Mokinių požiūris į kūno kultūros pamokas kaime buvo teigiamas ir lyties aspektu skyrėsi nežymiai. Buvo pastebėta, kad berniukams labiau patinka kūno kultūros pamokos, nes jų metu smagiai praleidžia laiką, tuo tarpu, mergaitėms – pamokos labiau patinka dėl gerų mokytojų. Mergaitės kūno kultūros pamokose pasigenda žaidimų, o berniukams – tiesiog norėtusi daugiau kūno kultūros pamokų. Visi berniukai ir didžioji dalis mergaičių nenorėtų, kad būtų panaikinta kūno kultūros pamoka.

3. Nustatyta, kad gyvenamoji vieta neturi didelės įtakos požiūriui į kūno kultūros pamokas. Kaime gyvenantiems mokiniams kūno kultūros pamokos patinka, nes per jas gerai praleidžia laiką, o miesto vaikai jas mėgsta, nes per jas gera nieko neveikti. Mokinių norinčių, kad būtų panaikintos kūno kultūros pamokos kaime buvo mažiau nei mieste. Miesto vaikų, kurie lanko sporto būrelius buvo du kartus daugiau nei jų bendraamžių kaime.

Pasiūlymai ir rekomendacijos

1. Sudaryti patrauklią aplinką kūno kultūros pamokose, gerinti sporto infrastruktūrą ir materialinę bazę.
2. Sudaryti geras sąlygas visiems vaikams lankyti sporto būrelius, ne tik gyvenantiems mieste, bet ir kaime.
3. Suteikti mokiniams kūno kultūros teorinių žinių, atskleisti sveikos gyvensenos įgūdžių pagrindus.
4. Stiprinti kūno kultūros ir meninio ugdymo ryšį. Į pamokas integruoti muzikos elementus.
5. Atsižvelgiant į mokinių pageidavimus į kūno kultūros pamokas įtraukti žaidimų.

Literatūra

1. Adaškevičienė, E. (2004). *Vaikų fizinės sveikatos ugdymas pedagoginiu aspektu: monografija*. Klaipėda: KU
2. Aguonyte, V., Berzanskyte, A. (2015). Veiksniai, turintys įtakos vaikų fiziniam aktyvumui. *Visuomenės sveikata*, (16-25), 2 (69).
3. Balevičiūtė, R., Poteliūnienė, S. (2006) Mokinių sveikos gyvensenos žinių įgijimo ir fizinio aktyvumo skatinimas aktyvinamaisiais mokymosi metodais. *Pedagogika* 81, 115-120.
4. Bandzienė, O., Bobrova, L., Staponkienė, Z. (2004). *Vaikų kūno kultūra*. K. J. Vasiliausko leidykla Liucijus.
5. Bartík, P., & Kubiš, J. (2016). Attitudes of primary school pupils towards physical and sport education. *European Researcher*, 105(4), 208-215.
6. Bitinas B. (2004). *Hodegetika. Auklėjimo teorija ir technologija*. Vilnius: Kronta.
7. Blauzdys, V., Vilkas, A. (2007). Kūno kultūros žinių poveikis gimnazijos mokinių fiziniam parengtumui. *Ugdymas. Kūno kultūra. Sportas*. 1(64), 10-15.
8. Blauzdys, V.; Bagdonienė, L. (2007). *Mokinių teigiamo požiūrio į kūno kultūrą kaip mokymosi dalyką ugdymas, didinant jo prasmingumą*. Vilnius: VPU
9. Constantinides, P., & Silverman, S. (2018). Cypriot urban elementary students' attitude toward physical education. *Journal of Teaching in Physical Education*, 37(1), 69-77.
10. Donovan, C. B., Mercier, K., & Phillips, S. R. (2015). Investigating attitudes toward physical education: Validation across two instruments. *Measurement in Physical Education & Exercise Science*, 19(2), 91-98.
11. Eyre, E., Duncan, J. M., Birch, L. S., Cox, V. (2013). Environmental and school influences on physical activity in South Asia children from low socio-economic background. *Journal of Child Health Care*. 19(3), 345-358.
12. Emeljanovas, A., Rutkauskaite, R., Venskaityte, E., & Poderys, J. (2010). Muscular and cardiovascular effects of sport games and cyclical sports in boys aged 11-14 years. *Biologija*, (1-4), 29-35.
13. Gudžinskienė, V., Česnavičienė, J., Suboč, V. (2007). *Sveikos gyvensenos ugdymas mokykloje*. Vilnius: ŠMM
14. Grinienė, E., Dudonienė, V. (2003). Vyresnių klasių moksleivių fizinį aktyvumą skatinantys veiksniai. Respublikinė konferencija. *Sporto mokslas – realijos ir perspektyvos*. Kaunas.
15. Hager, L., & Beighle, A. (2006). Promoting physical activity through physical education: Increasing parental involvement. *Teaching Elementary Physical Education*, 17(1), 28-31.
16. Hein, V. (2015). Parents' perceptions of the importance of physical activity and their children's ability. *Baltic Journal of Sport & Health Sciences*, 99(4), 25-29.

17. Hillman, C. H., Erickson, K. I., & Hatfield, B. D. (2017). Run for your life! childhood physical activity effects on brain and cognition. *Kinesiology Review*, 6(1), 12-21.
18. *Pradinio ir pagrindinio ugdymo bendrosios programos* (2008). Švietimo ir mokslo ministerija. [žiūrėta 2018 01 20] Prieiga per internetą: http://www.smm.lt/uploads/documents/svietimas/ugdymo-programos/10_Kuno_kultura.pdf
19. *Obesity and overweight* (2017). World Health Organization. [žiūrėta 2018 01 20]. Prieiga per internetą: <http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs311/en>
20. Ivaškienė, V., Čepelionienė, J. (2005). *Studentų fizinis ugdymas ir saviugda*. Kaunas: LKKA
21. Ivaškienė, V., Levulienė, G., Markevičius, V. (2017) Fiziškai aktyvių devintokų požiūris į kūnomkultūros pamokas ypatumai lyties aspektu. *Sporto mokslas*, 2 (88), 23-27.
22. Jovaiša, L. (2003). *Hodegetika: auklėjimo mokslas*. Vilnius: Agora.
23. Jurišin, S. M. (2017). Socio-demografske karakteristike Mladih adolescenata, kao prediktori ucenickih stavova prema fizickom vaspitanju. *Annual Review of the Faculty of Philosophy / Godisnjak Filozofskog Fakulteta*, 42(2), 275-287.
24. Kardelienė L., Kardelis K. (2006). *Pedagoginė komunikacija kūno kultūros veikloje: monografija*. Kaunas: KTU
25. Kardeliene, L. (2008). Kuno kultūros ir kitu specialybiu mokytoju socialinio bendravimo nuostatos. *Ugdymas. Kūno kultūra. Sportas*, 71(4), 43-48.
26. Kardeliene, L., Masiliauskas, D., Kardelis, K., & Trinkuniene, L. (2009). Kuno kultūros mokytoju saviugda: Fizinio aktyvumo motyvai ir formos laisvalaikiu. *Ugdymas. Kūno kultūra. Sportas*, 73(2), 35-42.
27. Kardelis, K. (1988). Teigiamo moksleivių požiūrio į fizinį aktyvumą ugdymas. *Tyrimų rezultatai ir metodinės rekomendacijos*. Kaunas: Šviesa.
28. Keskin, Ö., Hergüner, G., Dönmez, A., Berisha, M., & Üçan, E. (2017). The examination of the attitudes of secondary school students towards physical education course. *Malaysian Online Journal of Educational Sciences*, 5(3), 60-68.
29. Koca, C., Asçi, F. H., & Demirhan, G. (2005). Attitudes toward physical education and class preferences of turkish adolescents in terms of school gender composition. *Adolescence*, 40(158), 365-375.
30. Koca, C., Demirhan, G. (2004). An examination of high school students attitudes toward physical education with regard to sex and sport participation. *Perceptual and motor skills*, 98(3), 754 - 758.
31. Lazarevic, D., Orlic, A., Lazarevic, B., Janic, R. S. (2015) Attitudes Of Early Adolescent Age Students Towards Physical Education. *Physical Culture*. 69(2), 88-98.

32. Ludabella A. C., Sanes A. P. (2011). A Comparison of Extra-Curricular School Sport Participation Motives between Male and Female Froshies. *College of Arts & Sciences*.15(5), 119-140.
33. Masiliauskas, D. (2012). Kūno kultūros mokytojo profesinė pozicija pamokoje: skatuliai ir trikdžiai. *Jaunųjų mokslininkų darbai*. 5(38), 136-145. Šiauliai: ŠU.
34. Mercier, K., Donovan, C., Gibbone, A., & Rozga, K. (2017). Three-year study of students' attitudes toward physical education: Grades 4–8. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 88(3), 307-315.
35. Petronytė, G., Zaborskas, A. (2008). Paauglių laisvalaikio fizinio aktyvumo motyvai. *Visuomenės sveikata*, 1 (40), 31 – 35.
36. Phillips, S. R., & Silverman, S. (2015). Upper elementary school student attitudes toward physical education. *Journal of Teaching in Physical Education*, 34(3), 461-473.
37. Skurvydas, A., Stonkus, S., & Volbekienė, V. (2006). *Kūno kultūra : Geras ir gražus žmogus : Knyga moksleiviams*. Kaunas: LKKA
38. Springer, A. E., Kelder, S. H., Ranjit, N., Hochberg-Garrett, H., Crow, S., & Delk, J. (2012). Promoting physical activity and fruit and vegetable consumption through a community-school partnership: The effects of marathon kids on low-income elementary school children in texas. *Journal of Physical Activity & Health*, 9(5), 739-753.
39. Stonkus, S. (2002). *Sporto terminų žodynas*. Lietuvos kūno kultūros akademija. Kaunas: LKKA.
40. Vainienė, E., Kardelis, K. (2008). Jaunimo mokyklų moksleivių fizinio aktyvumo sąsajos su mokymosi motyvacija, savigarba ir socialine integracija. *Ugdymas. Kūno kultūra. Sportas*, 1 (68), 100 -107.
41. Vilkas, A. (2006). *Kūno kultūros teorijos įvadas*. Vilnius: VPU
42. Volbekienė V., Griciūtė A., Gaižauskienė A. (2007). Lietuvos didžiųjų miestų 5-11 klasių moksleivių su sveikata susijęs fizinis aktyvumas. *Ugdymas. Kūno kultūra. Sportas*, 65(2), 71-77.
43. Zaborskis A., Raskilas A. (2011). Lietuvos mokinių fizinio aktyvumo pokyčiai 1994-2010 metais. *Visuomenės sveikata*, 3(54), 78-86.
44. Zumeras, R., Gurskas, V. (2012). *Mokinių fizinis aktyvumas ir sveikata*. Vilnius

Priedai

ANKETA

Šia anketa siekiama sužinoti mokinių požiūrį į kūno kultūros pamokas. Pildydami anketą, po klausimu, pažymėkite vieną tinkamą atsakymo variantą. Anonimiškumas garantuojamas, todėl vardo ir pavardės rašyti nereikia. Gauti duomenys bus naudojami diplominiame darbe. Tikiuosi nuoširdžių Jūsų atsakymų ir dėkoju už skirtą laiką.

1. Ar Tau patinka kūno kultūros pamokos?

- a) Taip (praleisk 3 klausimą) b) Ne (praleisk 2 klausimą)

2. Kuo Tau labiausiai patinka kūno kultūros pamokos?

- a) Smagiai praleidžiu laiką
b) Stiprėja sveikata
c) Geri mokytojai
d) Atsipalaiduojau nuo mokslų
e) Patinka nieko neveikti
f) Kita(įrašyti)

3. Dėl ko nepatinka kūno kultūros pamokos?

- a) Mokytojai (nepatinka, ar nesutariu su jais)
b) Pamokos krūvis per didelis
c) Pamokos krūvis per mažas
d) Neįdomios pamokos (nesudomina pamokos)
e) Neįžvelgiu naudos sau
f) Kita(įrašyti)

4. Kūno kultūros pamoka Tau:

- a) Paskirtų užduočių atlikimas
b) Sportinių galimybių atskleidimas
c) Asmeninių savybių atskleidimas
d) Pareigos atlikimas

5. Kas skatina lankyti kūno kultūros pamokas?

- a) Tėvai
b) Mokytojai
c) Draugai
d) Noras gauti gerą vertinimą
e) Patinka kūno kultūros pamokos
f) Patinka sportuoti
g) Supranti kūno kultūros pamokų reikšmę

- 6. Ar kūno kultūra ir sportas padeda stiprinti sveikatą, didinti fizines galias, darbingumą?**
- a) Taip
 - b) Ne
 - c) Nežinau
- 7. Ar per kūno kultūros pamokas Tu aktyviai mankštini ir sportuoji?**
- a) Taip
 - b) Ne
- 8. Ko labiausiai pasigendi per kūno kultūros pamokas?**
- a) Geresnių mokytojų
 - b) Žaidimų
 - c) Muzikos
 - d) Teorinių žinių
 - e) Daugiau kūno kultūros pamokų
 - f) Sveikos gyvensenos pratybų
 - g) Kita(įrašyti)
- 9. Su kokiomis problemomis susiduri per kūno kultūros pamokas?**
- a) Trūksta sporto inventoriaus
 - b) Pamokos neįdomios ir nuobodžios
 - c) Mažai organizuojama varžybų
 - d) Nepakankama medicininė priežiūra
 - e) Trūksta teorinių žinių apie kūno kultūrą ir sportą
 - f) Kita(įrašyti)
- 10. Kokios pakraipos kūno kultūros pamokos Tau labiausiai patiktų?**
- a) Akcentuojama sveika gyvensena
 - b) Lavinamos fizinės ypatybės
 - c) Mokoma įvairių sportinių šakų
 - d) Mišri pamoka
 - e) Negaliu atsakyti
 - f) Gerai, kaip yra
- 11. Ar reikalingos, tavo nuomone, kūno kultūros pamokos?**
- a) Taip
 - b) Ne
 - c) Nežinau
- 12. Ar norėtum, kad kūno kultūros pamokos būtų panaikintos?**
- a) Taip
 - b) Ne
 - c) Nežinau
- 13. Ar Tu mankštiesi, sportuoji po pamokų kurioje nors sporto mokykloje ar klube?**
- a) Taip
 - b) Ne

14. Ar fiziniai pratimai daro teigiamą įtaką Tavo fizinei būklei ir kūno formoms?

- a) Taip
- b) Ne
- c) Nežinau

15. Kokias teigiamas asmenybės savybes ugdo kūno kultūra ir sportas?

- a) Žmogiškumą
- b) Saviraišką, išradingumą
- c) Nuoširdumą
- d) Komunikabilumą
- e) Suteikia pasitikėjimo savimi
- f) Suteikia pergalės džiaugsmo
- g) Skatina pažinti save
- h) Ugdo valią, ryžtingumą
- i) Nežinau
- j) Kita(įrašyti)

16. Ar kūno kultūros pamokų metų įgytos žinios skatina tave fizinei veiklai (sportuoti, mankštintis)?

- a) Taip
- b) Ne
- c) Negaliu atsakyti

17. Kūno kultūra ir sportas – tai puiki laisvalaikio praleidimo forma? (pažymėkite skaičių artimiausią tinkančiam atsakymui)

Visiškai nesutinku

1 2 3 4 5

Visiškai sutinku

18. Sportas ir kūno kultūra – tai bereikalingas laiko gaišimas? ? (pažymėkite skaičių artimiausią tinkančiam atsakymui)

Visiškai nesutinku

1 2 3 4 5

Visiškai sutinku

19. Tavo lytis

- a) Vyriška
- b) Moteriška

20. Klasė

- a) 7
- b) 8

Ačiū už atsakymus!!!